

Euroopan unionin virallinen lehti

C 155

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

25. kesäkuuta 2005

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö</u>	<u>Sivu</u>
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuimien	
	TUOMIOISTUIMEN	
2005/C 155/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 17 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa C-285/03: Helleenien tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR — Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Peltokasvit — Varainhoitovuodet 2000-2001)	1
2005/C 155/02	Asia C-117/05: Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreichin 4.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Manfred Seidl vastaan Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen	1
2005/C 155/03	Asia C-124/05: Gerechtshof te 's-Gravenhagen 3.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Federatie Nederlandse Vakbeweging vastaan Staat der Nederlanden	2
2005/C 155/04	Asia C-148/05: Euroopan yhteisöjen komission 1.4.2005 Irlantia vastaan nostama kanne	2
2005/C 155/05	Asia C-150/05: Rechtbank 's-Hertogenboschin 23.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Jean Leon van Straaten vastaan Alankomaiden valtio ja Italian tasavalta	3
2005/C 155/06	Asia C-154/05: Rechtbank Amsterdamin 4.4.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) J. J. Kersbergen-Lap ja 2) D. Dams-Schipper vastaan Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering	3
2005/C 155/07	Asia C-155/05: Commissione Tributaria Regionale di Firenze, sezione 33, 23.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Villa Maria Beatrice Hospital S.r.l. vastaan Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1	4
2005/C 155/08	Asia C-168/05: Audiencia Provincial de Madridin 15.2.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Elisa María Mostaza Claro vastaan Centro Movil Milenium, S.L.	4

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2005/C 155/09	Asia C-170/05: Conseil d'Etat'n (Ranska) oikeudenkäyntiasioita käsittelevän jaoston 15.12.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Société Denkavit International BV ja Denkavit France SARL vastaan Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie	4
2005/C 155/10	Asia C-171/05 P: L. Piaun 15.4.2005 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-193/02, L. Piau vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tuki Kansainvälinen jalkapalloliitto (FIFA), 26.1.2005 antamasta tuomiosta	5
2005/C 155/11	Asia C-173/05: Euroopan yhteisöjen komission 18.4.2005 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	6
2005/C 155/12	Asia C-174/05: College van Beroep voor het bedrijfslevenin 19.4.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ja 2) Stichting Natuur en Milieu vastaan College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, oikeusriidan muuna osapuolena: Bayer CropScience B.V.	6
2005/C 155/13	Asia C-175/05: Euroopan yhteisöjen komission 19.4.2005 Irlantia vastaan nostama kanne	7
2005/C 155/14	Asia C-177/05: Juzgado de lo Social Único de Algecirasin 30.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa María Cristina Guerrero Pecino vastaan Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)	7
2005/C 155/15	Asia C-178/05: Euroopan yhteisöjen komission 19 päivänä huhtikuuta 2005 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	8
2005/C 155/16	Asia C-179/05: Euroopan yhteisöjen komission 21.4.2005 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	8
2005/C 155/17	Asia C-182/05: Euroopan yhteisöjen komission 22 päivänä huhtikuuta 2005 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	9
2005/C 155/18	Asia C-191/05: Euroopan yhteisöjen komission 28.4.2005 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	9
2005/C 155/19	Asia C-193/05: Euroopan yhteisöjen komission 29.4.2005 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	10
2005/C 155/20	Asian C-47/04 poistaminen rekisteristä	10
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2005/C 155/21	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-88/01, Sniace, SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Toimenpide, joka koskee kantajaa erikseen)	11
2005/C 155/22	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 12 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-191/02, Giorgio Lebedef vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Virkamiehet — Komission sekä ammattiliittojen ja -järjestöjen välinen vuoden 1974 puitesopimus — Irtisanominen — Toimintasääntöjen hyväksyminen — 4.4.2001 tehdyn sopimuksen vahvistaminen — Tutkittavaksi ottaminen)	11
2005/C 155/23	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 21 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-269/02, PepsiCo, Inc., vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavamerkki — Väitemenettely — Sanamerkkiä RUFFLES koskeva yhteisön tavamerkkihakemus — Aikaisempi kansallinen RIFFELS-sanamerkki — Vieläkin aikaisempi kansallinen RUFFLES-sanamerkki — Kansallisten ja yhteisön tavamerkkien samanaikainen olemassaolo ja samanarvoisuus)	12

2005/C 155/24	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 20 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-273/02, Krüger GmbH & Co. KG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanamerkkiä CALPICO koskeva yhteisön tavaramerkkihakemus — Aiempi kansallinen tavaramerkki CALYPSO — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Oikeus tulla kuulluksi)	12
2005/C 155/25	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 13 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-353/02, Duarte y Beltrán SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanamerkin INTEA rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus — Aikaisemmat kansalliset INTEA sanamerkit — Rekisteröintihakemuksen hylkääminen — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	13
2005/C 155/26	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 19 päivänä huhtikuuta 2005, yhdistetyissä asioissa T-380/02 ja T-128/03, Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Menetetyt määrääjän palauttamista koskeva pyyntö — SMHV:n päätösten ja tiedonantojen tiedoksi antamista koskevat edellytykset — Lähettäminen faksitse)	13
2005/C 155/27	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 13 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-2/03, Verein für Konsumenteninformation vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Erittäin suurta asiakirjamäärää koskeva hakemus — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen kokonaan — Velvollisuus suorittaa konkreettinen ja asiakirjakohtainen tutkiminen — Poikkeukset)	14
2005/C 155/28	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 21 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-28/03, Holcim (Deutschland) AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano — Pankkitakauskulujen korvaaminen — Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu)	14
2005/C 155/29	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 21 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-164/03, Ampafrance SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanaosan monBeBé sisältävän kuviomerkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus — Aikaisemmat sanamerkit bebe — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)	15
2005/C 155/30	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 20 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-211/03, Faber Chimica Srl vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Faber rekisteröimiseksi — Kansallisen sana ja kuviomerkin NABER haltijan esittämä väite — Rekisteröinnin esteet)	15
2005/C 155/31	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 14 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-260/03, Celltech R&D Ltd vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkki CELLTECH — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	16
2005/C 155/32	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 13 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-286/03, The Gillette Company vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Kuviomerkkityypistä yhteisön tavaramerkkiä RIGHT GUARD EXTREME sport koskeva hakemus — Aiempi kansallinen kuviomerkki WILKINSON SWORD XTREME III — Sekaannusvaara — Rekisteröinnin epääminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	16

2005/C 155/33	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 20 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-318/03, Atomic Austria GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkki ATOMIC BLITZ — Kansallisten sanamerkkien ATOMIC haltijan esittämä väite — Todisteet aikaisemman tavaramerkin rekisteröinnin uusimisesta — SMHV:n tutkinnan ulottuvuus — Väitteen hylkääminen — Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	17
2005/C 155/34	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 13 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-353/03, Inge-Lise Nielsen vastaan Euroopan unionin neuvosto (Henkilöstö — Ylentämättä jättäminen — Henkilöstösääntöjen 45 artikla — Ilmeinen arviointivirhe — Ansioiden vertailu — Tutkittavaksi ottaminen)	17
2005/C 155/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 20 päivänä huhtikuuta 2005 asiassa T-86/04, Åsa Sundholm vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Urakehitystä koskeva kertomus — Arviointikierros 2001–2002)	18
2005/C 155/36	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 10 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-266/00, Confartigianato Venezia, Transport Lines Snc ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuki — Komission päätös, jolla laittomat tukijärjestelmät todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään soveltumattomat tuet takaisin — Kansallisen takaisinperimismenetelyn ulkopuolelle jääminen — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)	18
2005/C 155/37	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 10 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A ja Sagar Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuki — Komission päätös, jossa todetaan lainvastaisten tukijärjestelmien yhteismarkkinoille soveltumattomuus ja velvoitetaan perimään yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet takaisin — Kansallisen takaisinperintämenettelyn poissulkeminen — Kumoamiskanne — Oikeussuojaintressin puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)	19
2005/C 155/38	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 10 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuki — Komission päätös, jossa todetaan lainvastaiset tukijärjestelmät soveltumattomiksi yhteismarkkinoille ja asetetaan velvollisuus periä kyseiset tuet takaisin — Kansallisen perintäjärjestelmän poissulkeminen — Kumoamiskanne — Asiavaltuuden puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)	19
2005/C 155/39	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 10 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-288/00, Gardena Hotels S.r.l. ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuki — Komission päätös, jossa todetaan lainvastaisten tukijärjestelmien soveltumattomuus yhteismarkkinoille ja määrätään tällaisten tukien takaisinmaksusta — Kansallisen takaisinmaksunettelyn jääminen ulkopuolelle — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)	20
2005/C 155/40	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 10 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-184/01, IMS Health, Inc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Täytäntöönpanon lykkääminen ja riidanalaisen päätöksen kumoaminen oikeudenkäyntimenettelyn aikana — Lausunnon antamisen raukeaminen)	20
2005/C 155/41	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 28 päivänä helmikuuta 2005, asiassa T-108/03, Elisabeth von Pezold vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR — Metsätalous — Maaseudun kehittämistä koskevan ohjelma-asiakirjan hyväksymispäätös — Kumoamiskanne — Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt — Erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevat toimet — Toimivallan puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)	21

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2005/C 155/42	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 2 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-305/03, Opus Dent GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	21
2005/C 155/43	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 8 päivänä huhtikuuta 2005, asiassa T-401/03, Deirdre McCabe vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Palvelukseen ottaminen — Koeaika Eurostatissa — Irtisanominen koeajan jälkeen — Kumoamisvaatimus — Vahingonkorvausvaatimus — Kannetta edeltävä hallinnollinen valitus — Tutkimatta jättäminen)	22
2005/C 155/44	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 8 päivänä maaliskuuta 2005, asiassa T-84/04, Axiom Medical, Inc. vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	22
2005/C 155/45	Asia T-86/05: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG:n 22.2.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	22
2005/C 155/46	Asia T-88/05: Quelle Aktiengesellschaftin 22.2.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	23
2005/C 155/47	Asia T-145/05: José Antonio de Brito Sequeira Carvalhon 4.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2005/C 155/48	Asia T-147/05: Federico José Garcia Resustan 4.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2005/C 155/49	Asia T-153/05: Carlos Sanchez Ferrizin 14.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2005/C 155/50	Asia T-154/05: Carmela Lo Giudicen 15.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2005/C 155/51	Asia T-155/05: Robert Steinmetzin 18.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2005/C 155/52	Asia T-156/05: Dimitra Lantzonin 18.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne	27
2005/C 155/53	Asia T-161/05: Hoechst AG:n 25.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2005/C 155/54	Asia T-163/05: Bundesverband deutscher Banken e.V.:n 27.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2005/C 155/55	Asia T-165/05: Neophytos Neophytoun 21.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2005/C 155/56	Asia T-166/05: Borax Europe Ltd:n 29.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2005/C 155/57	Asia T-177/05: Suomen tasavallan 6.5.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2005/C 155/58	Asia T-178/05: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 5.5.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2005/C 155/59	Asia T-179/05: Stradeblu s.r.l:n 6.5.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2005/C 155/60	Asia T-185/05: Italian tasavalta 3.5.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2005/C 155/61	Asian T-237/99 poistaminen rekisteristä	33
2005/C 155/62	Asian T-163/02 poistaminen rekisteristä	33
<hr/>		
	II <i>Valmistavat säädökset</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Tiedotteita</i>	
2005/C 155/63	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 143, 11.6.2005	34

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa C-285/03: Helleenien tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(EMOTR — Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Pelto-
kasvit — Varainhoitovuodet 2000-2001)

(2005/C 155/01)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreichin 4.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Manfred Seidl vastaan Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Asia C-117/05)

(2005/C 155/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa C-285/03, jossa on ollut kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 1.7.2003, Helleenien tasavalta (asiamiehinään: V. Kontolaimos ja I. Chalkias) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: M. Condou Durande, avustajanaan N. Korogiannakis), yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász ja M. Ilešič, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 17.3.2005 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 6.9.2003.

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich on pyytänyt 4.3.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.3.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Manfred Seidl vastaan Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen seuraavaan kysymykseen:

Onko EY 43 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja tulkittava niin, että kyseessä on — EY 43 artiklassa vahvistetun — sijoittautumisvapauden kanssa yhteensoveltumaton rajoitus, jos autokoululuvan hakijalta, joka on jäsenvaltion kansalainen ja joka hakee lupaa autokoulutoiminnan harjoittamiseksi toisessa jäsenvaltiossa, edellytetään sijoittautumisvaltion lainsäädännön mukaan, ettei hän ole muiden autokoululupien haltija?

Gerechtshof te 's-Gravenhagen 3.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Federatie Nederlandse Vakbeweging vastaan Staat der Nederlanden

(Asia C-124/05)

(2005/C 155/03)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Gerechtshof te 's-Gravenhage on pyytänyt 3.3.2005 tekemälään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.3.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Federatie Nederlandse Vakbeweging vastaan Staat der Nederlanden seuraavaan kysymykseen:

Onko sellainen jäsenvaltion säädös yhteisön oikeuden ja erityisesti 23.11.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan mukainen, jossa tarjotaan mahdollisuus sopia kirjallisesti työsuhteen aikana, että työntekijälle, joka ei ole pitänyt jonakin vuonna ollenkaan vähimmäisvuosilomaansa tai on pitänyt sen vain osittain, annetaan tästä rahallinen korvaus seuraavana vuonna?

Tämän kysymyksen osalta lähdetään siitä, että korvausta ei myönnetä työntekijän vähimmäislomaoikeuden osalta kuluksena olevana vuonna tai sitä seuraavina vuosina.

⁽¹⁾ Direktiivi 93/104/EY on korvattu tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 4 päivänä marraskuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/88/EY (EUVL L 299, 18.11.2003, s. 9).

Euroopan yhteisöjen komission 1.4.2005 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-148/05)

(2005/C 155/04)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 1.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan

asiamiehinä ovat Barry Doherty ja Donatella Recchia, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta annetun neuvoston direktiivin 79/923/ETY⁽¹⁾ 4, 3 ja 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole

a) 4 artiklan mukaisesti nimennyt kaikki nimettäväksi vaadittuja simpukkavesiä,

b) 3 artiklan mukaisesti vahvistanut arvoja 4 artiklan mukaan nimettyjä tai nimettäväksi vaadittuja vesiä varten,

c) 5 artiklan mukaisesti ryhtynyt kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen vähentämistä koskevien ohjelmien laatimiseksi niitä vesiä varten, jotka olisi pitänyt nimetä 4 artiklan mukaan mutta joita ei ole nimetty.

2) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Irlanti on rikkonut simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta annettua neuvoston direktiiviä 79/923/ETY, koska se ei ole

a) direktiivin 4 artiklan mukaisesti nimennyt kaikki nimettäväksi vaadittuja simpukkavesiä,

b) direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistanut arvoja 4 artiklan mukaan nimettyjä tai nimettäväksi vaadittuja vesiä varten, ja

c) direktiivin 5 artiklan mukaisesti ryhtynyt kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen vähentämistä koskevien ohjelmien laatimiseksi niitä vesiä varten, jotka olisi pitänyt nimetä 4 artiklan mukaan mutta joita ei ole nimetty.

⁽¹⁾ Simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta 30 päivänä lokakuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/923/ETY (EYVL L 281, 10.11.1979, s. 47).

Rechtbank 's-Hertogenboschin 23.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Jean Leon van Straaten vastaan Alankomaiden valtio ja Italian tasavalta

(Asia C-150/05)

(2005/C 155/05)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Rechtbank 's-Hertogenbosch on pyytänyt 23.3.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.4.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Jean Leon van Straaten vastaan Alankomaiden valtio ja Italian tasavalta seuraaviin kysymyksiin:

1. Miten on ymmärrettävä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklassa (¹) tarkoitettu *sama teko*? (Onko se, että henkilö pitää 27.–30.3.1983 tai läheisenä ajankohtana Alankomaissa hallussaan noin 1 000:ta grammaa heroïinia, sama teko kuin se, että hän pitää 27.–30.3.1983 tai läheisenä ajankohtana Italiassa hallussaan noin viittä kilogrammaa heroïinia, kun otetaan huomioon, että Alankomaiden heroïinierä on osa Italian heroïinierää? Onko heroïinierän vienti Italiasta Alankomaihin sama teko kuin saman heroïinierän tuonti Italiasta Alankomaihin, kun otetaan huomioon, että Van Straatenin kanssasytytetty eivät ole Alankomaissa ja Italiassa täysin samat? Merkitsevätkö nämä teot, eli kyseisen heroïinin hallussapito Italiassa, sen vienti Italiasta, sen tuonti Alankomaihin ja sen hallussapito Alankomaissa, "samaa tekoa"?)
2. Voidaanko katsoa, että henkilö on Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdystä yleissopimuksessa tarkoitettulla tavalla *saanut tuomion*, jos on todettu, että kyseistä henkilöä vastaan nostettuja syytteitä ei ole näytetty toteen lain edellyttämällä ja vakuuttavalla tavalla ja että kyseinen henkilö on vapautettu niistä tuomiolla?

(¹) Schengenin säännöstö - Tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus

Rechtbank Amsterdamin 4.4.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) J. J. Kersbergen-Lap ja 2) D. Dams-Schipper vastaan Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

(Asia C-154/05)

(2005/C 155/06)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Rechtbank Amsterdam on pyytänyt 4.4.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.4.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) J. J. Kersbergen-Lap ja 2) D. Dams-Schipper vastaan Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen seuraavaan kysymykseen:

Onko Wajongin perusteella suoritettavan korvauksen, joka mainitaan asetuksen N:o 1408/71 (¹) liitteessä II a, katsottava olevan asetuksen N:o 1408/71 4 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettu maksuihin perustumaton erityisetuus, siten, että pääasian kantajien kaltaisiin henkilöihin on sovellettava ainoastaan asetuksen N:o 1408/71 10 a artiklassa säädettyä koordinaatiosäännöstä, mistä seuraa, että Wajong-korvausta ei voida myöntää Alankomaiden ulkopuolella asuvalle henkilölle?

(¹) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 muuttamisesta 30 päivänä huhtikuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1247/92 (EYVL L 136, 19.5.1992, s. 1).

Commissione Tributaria Regionale di Firenze, sezione 33, 23.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Villa Maria Beatrice Hospital S.r.l. vastaan Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1

(Asia C-155/05)

(2005/C 155/07)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Commissione Tributaria Regionale di Firenze, sezione 33, on pyytänyt 23.3.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.4.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Villa Maria Beatrice Hospital S.r.l. vastaan Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1 seuraavaan kysymykseen:

Onko 17.5.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan B kohdan "Muut vapautukset" c alakohdan mukaisten velvoitteiden noudattaminen Italian tasavallassa edelleen puutteellista asetuksen nro 633/1972 10 §:ään lisätystä 27 e kohdasta huolimatta?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Audiencia Provincial de Madridin 15.2.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Elisa María Mostaza Claro vastaan Centro Movil Milenium, S.L.

(Asia C-168/05)

(2005/C 155/08)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Audiencia Provincial de Madrid on pyytänyt 15.2.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.4.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Elisa María Mostaza Claro vastaan Centro Movil Milenium, S.L. seuraavaan kysymykseen:

Voiko tuomioistuin, joka ratkaisee välitystuomiosta nostetun kumoamiskanteen, ottaa kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ nojalla huomioon välityssopimuksen mitätömyyden ja kumota välitystuomion, koska se on sitä mieltä, että kyseinen välityssopimus sisältää kuluttajan kannalta kohtuuttoman lausekkeen, kun tämä kysymys tuodaan esille kumoamiskanteessa, mutta kun kuluttaja ei ole vedonnut siihen välimiesmenettelyssä?

⁽¹⁾ EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

Conseil d'Etat'n (Ranska) oikeudenkäyntiasioita käsittelevän jaoston 15.12.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Société Denkvit International BV ja Denkvit France SARL vastaan Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Asia C-170/05)

(2005/C 155/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Conseil d'Etat'n (Ranska) oikeudenkäyntiasioita käsittelevä jaosto on pyytänyt 15.12.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 8.2.2005, yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Denkvit International BV ja Denkvit France SARL vastaan Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko järjestelmä, jossa osinkoja saavan muualla kuin Ranskassa asuvan emoyhtiön on maksettava veroa, kun taas Ranskassa asuvat emoyhtiöt on vapautettu tästä verosta, ristiriidassa sijoittautumisvapauden periaatteen kanssa?

2. Onko tällainen lähdeverojärjestelmä itsessään ristiriidassa sijoittautumisvapauden periaatteen kanssa, vai onko Ranskan ja toisen jäsenvaltion välinen verosopimus otettava huomioon sen arvioimiseksi, onko tämä järjestelmä sijoittautumisvapauden periaatteen mukainen, koska tässä sopimuksessa, jossa kyseinen lähdevero sallitaan, määrätään mahdollisuudesta vähentää tässä toisessa valtiossa suoritettava verosta kyseessä olevan järjestelmän mukaisesti suoritettu vero?
3. Jos edellä 2 kohdassa esitetty jälkimmäinen vaihtoehto hyväksytään, riittääkö edellä mainitun sopimuksen olemassaolo siihen, että kyseessä olevaa järjestelmää voidaan pitää pelkkänä tapana jakaa verotettava tulo kyseisten kahden valtion välillä tämän vaikuttamatta yrityksiin, vai voiko se, että emoyhtiön, joka ei asu Ranskassa, voi olla mahdotonta soveltaa sopimuksessa määrättyä vähennystä, merkitä sitä, että tämän järjestelmän on katsottava loukkaavan sijoittautumisvapauden periaatetta?

L. Piaun 15.4.2005 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-193/02, L. Piau vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tuki Kansainvälinen jalkapalloliitto (FIFA), 26.1.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-171/05 P)

(2005/C 155/10)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

L. Piau on valittanut 15.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-193/02, L. Piau vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tuki Kansainvälinen jalkapalloliitto (FIFA), 26.1.2005 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on asianajaja M. Fauconnet.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-193/02 antaman tuomion
2. kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 15.4.2002 tekemän päätöksen
3. koska asia on ratkaisukelpoinen, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla ratkaisee itse asian lopullisesti

4. velvoittaa FIFA:n korvaamaan asiasta T-193/02 ja tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Valittajan oikeuksia on loukattu

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka ei ottanut viran puolesta esille sitä, että komissio oli rikkonut EY:n perustamissopimuksen 253 artiklaa, koska se ei ollut perustellut päätöstä, jolla se hylkäsi valittajan EY:n perustamissopimuksen 49 artiklan perusteella tekemän kantelun, on toiminut sille annetun toimivallan vastaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi rikkonut ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohtaa, koska se on jättänyt ottamatta huomioon tietyt valittajan esittämät perusteet.

2. EY:n perustamissopimuksen 81 artiklaa on rikottu

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisulla ei ole oikeudellista perustaa, koska ei ole ollut aineellista näyttöä välttämättömästä ammattia koskevasta sääntelystä eikä näyttöä, joka osoittaisi FIFA:n pelaaja-agenttien toimintaa koskevien määräysten taloudellisen tai teknisen kehityksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että kantelun käsittelyn jatkamiseen ei liittynyt yhteisön etua, kun tuomiolla ei ole oikeudellista perustaa ja EY:n perustamissopimuksen 81 artiklaa on rikottu.

3. EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa on rikottu

Koska komissio ei ole tutkinut FIFA:n määräävää markkina-asemaa ja sen mahdollista väärinkäyttöä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi asettua komission sijaan todetakseen — sen jälkeen kun on todennut tämän määräävän aseman olemassaolon — että sitä ei ole käytetty väärin. Se on tehnyt oikeudellisen virheen ja loukannut näin oikeuskäytäntöä ja rikkonut EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa.

4. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut ovat niin ristiriitaisia ja riittämättömiä, että tilanne vastaa sitä, että kilpailun vastaisten vaikutusten jatkuvuutta ei ole perusteltu.
5. FIFA:n tutkintodistusten vastaavuuden osalta on tehty oikeudellinen virhe.
6. Oikeusvarmuuden yleistä periaatetta on loukattu.
7. Komission tehtävän ja toimivallan osalta on tehty oikeudellinen virhe.

8. EY:n perustamissopimuksen 39 artiklaa on rikottu.
9. EY:n perustamissopimuksen 49 artiklaa on rikottu.
10. Yhteisön edun määrittelyssä on tehty oikeudellinen virhe.

Euroopan yhteisöjen komission 18.4.2005 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-173/05)

(2005/C 155/11)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 18.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen osaston virkamiehet E. Traversa ja J. Hottiaux.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) Toteaa, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta EY 23, EY 25, EY 26 ja EY 133 artiklaa ja Euroopan talousyhteisön ja Algerian demokraattisen kansantasavallan välillä 26.9.1978 tehdyn ja 16.9.1978 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2210/78 (¹) hyväksytyyn yhteistyösopimuksen 4 ja 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ottanut käyttöön ympäristöveron 26.3.2002 annetun Regione Sicilian aluelain 6 §:llä ja pitänyt tämän veron voimassa.
- 2) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Regione Sicilian aluelain 6 §:llä rikotaan yhteistä tullitariffia koskevia periaatteita, koska tällä pykälällä otetaan käyttöön vaikutuksiltaan (yhteisön) tuonti- tai (muihin jäsenvaltioihin) vientitullia vastaava vero, joka on sellaisenaan edellä mainituilla perustamissopimuksen määräyksillä ja johdetun oikeuden säännöksillä kielletty.

Muodollisesti tarkastellen ja kanteen kohteena olevan sääntelyn sanamuodon mukaan vero-objekti on laitoksen omaisuutta, kun taas veron perusta muodostuu putkien tilavuutena ilmaistusta määrästä. Regione Sicilian lainsäätäjät on yhtäältä säätäneet 6 §:n 3 momentissa, että vero-objekti kuuluu kaasuputkistolle, jossa kaasu on, ja toisaalta tämän saman pykälän 4 momentissa, että verovelvollisia ovat kaasuputkiston omistajat, jotka

harjoittavat ainakin yhtä seuraavista kaasuun liittyvistä toiminnoista (kuljetus, myynti, ostot). Komissio katsoo tämän perusteella, että Regione Sicilian lainsäätäjän varsinaisena tarkoituksena on ollut kohdistaa vero putkistossa kuljetettavaan kaasuun (metaani) eikä kaasuputkistorakenteeseen sellaisenaan.

EY 90 artiklassa tarkoitettuja valtionsisäisiä veroja ja maksuja koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kuljetusvälineestä kuljetettujen tavaroiden painon perusteella kannettu vero kuuluu yhteisöjen tuoteverosäännösten alaan, koska tällainen vero kohdistuu välttämättä ja suoraan kuljetetun tavaran hintaan, olipa tavara kyseisessä valtiossa tuotettu tai maahantuotu. Tässä oikeuskäytännössä vahvistettu tulkintaperiaate soveltuu täysin sellaisiin tullitariffia vaikutukseltaan vastaaviin veroihin, kuin se, joka esillä olevassa asiassa itse asiassa rasittaa tavaraa kohdistuen välttämättä ja suoraan tavaran hintaan, vaikka se muodollisesti kohdistetaan kuljetusvälineeseen (kaasuputkisto) kuljetettavan tavaran (metaani) määrää perusteena käyttäen.

(¹) EYVL L 263, 27.9.1978.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 19.4.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ja 2) Stichting Natuur en Milieu vastaan College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, oikeusriidan muuna osapuolena: Bayer CropScience B.V.

(Asia C-174/05)

(2005/C 155/12)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

College van Beroep voor het bedrijfsleven on pyytänyt 19.4.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.4.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ja 2) Stichting Natuur en Milieu vastaan College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, oikeusriidan muuna osapuolena: Bayer CropScience B.V., seuraavaan kysymykseen:

Onko päätöksen 2003/199/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohta pätevä?

⁽¹⁾ Aldikarbin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 18 päivänä maaliskuuta 2003 tehty neuvoston päätös (EUVL L 76, 22.3.2003, s. 21).

Euroopan yhteisöjen komission 19.4.2005 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-175/05)

(2005/C 155/13)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Michael Shotter ja Wouter Wils ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1) toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/100/ETY⁽¹⁾ 1 ja 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt kaikkia mainitussa direktiivissä tarkoitettuja julkisten lainauslaitosten ryhmiä koskevasta poikkeuksesta.

2) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 1 artiklan 3 kohdassa määritellään ”lainaus” saaville saattamiseksi rajoitetuksi ajaksi ilman suoraa tai välillistä taloudellista etua, ”kun se tapahtuu yleisölle avointen laitosten välityksellä”. Direktiivin 5 artiklan 3 kohdassa sallitaan se, että jäsenvaltiot voivat poiketa ”tiettyjen laitosten ryhmien” osalta korvauksen maksamisesta.

Irlannin viranomaiset ovat käyttäneet direktiivin 5 artiklan 3 kohtaa ja vapauttaneet määräyksellä ”ilmoitettuihin luokkiin kuuluvat laitokset korvausten maksamisesta lainaamisesta”. Tämän poikkeuksen soveltamisala on niin laaja, että sillä mahdollistetaan se, että kaikki yleisölle avoimet julkiset koulutus- ja akateemiset laitokset voivat harjoittaa julkista lainaustoimintaa sillä seurauksella, että kaikkien julkisten lainauslaitosten osalta poiketaan lainausoikeudesta ja ne on myös vapautettu kaikkien korvausten maksamisesta.

Komissio väittää, että näissä olosuhteissa ylitetään selvästi direktiivin 5 artiklan 3 kohdassa sallittujen poikkeusten soveltamisala ja että Irlanti ei ole näin ollen noudattanut direktiivin 1 ja 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

⁽¹⁾ EYVL L 346, 27.11.1992, s. 61.

Juzgado de lo Social Único de Algecirasin 30.3.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa María Cristina Guerrero Pecino vastaan Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Asia C-177/05)

(2005/C 155/14)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Juzgado de lo Social Único de Algeciras on pyytänyt 30.3.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.4.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa María Cristina Guerrero Pecino vastaan Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) seuraaviin kysymyksiin:

Ovatko TSL:n 33 §:n 2 momentilla säädetty erilainen kohtelu ja tapa, jolla Tribunal Supremo sitä tulkitsee, yhdenvertaisuusperiaate ja syrjintäkiellon periaate huomioon ottaen objektiivisesti perusteltavissa ja onko työntekijälle näin mahdotonta maksaa työsuhteen päättymisen yhteydessä maksettavaa erorahaa tuomioistuimen vahvistaman sovinnon nojalla, sovellettaessa työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettua neuvoston direktiiviä 80/987/ETY,⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä syyskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/74/EY?⁽²⁾

Vai ovatko TSL:n 33 §:n 2 momentilla säädetty erilainen kohtelu ja tapa, jolla Tribunale Supremo sitä tulkitsee, yhdenvertaisuusperiaate ja syrjintäkiellon periaate huomioon ottaen sellaisia, ettei niitä voida objektiivisesti perustella ja että työntekijälle on näin mahdollista maksaa työsuhteen päättymisen yhteydessä maksettava eroraha tuomioistuimen vahvistaman sovinnon nojalla, sovellettaessa työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettua neuvoston direktiiviä 80/987/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä syyskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/74/EY?

(¹) Työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/987/ETY (EYVL L 283, 28.10.1980, s. 23) Suomenk. erityispainos, alue 5, nide 2, s. 121.

(²) EYVL L 270, 8.10.2002, s. 10.

Euroopan yhteisöjen komission 19 päivänä huhtikuuta 2005 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-178/05)

(2005/C 155/15)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19 päivänä huhtikuuta 2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Dimitrios Triantafyllou, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 69/335/ETY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska sen lainsäädännön nojalla veroa on kannettava sääntömääräisen kotipaikan ja johdon tosiasiallisen sijaintipaikan siirrosta ja koska tästä verosta vapautettuja ovat kaikki millä tahansa tasolla toimivat maatalousosuuskunnat sekä näiden kaikenlaiset yhdistykset tai yhteenliittymät, varustamot, merenkulkualan yhteenliittymät ja kaikenmuotoiset merenkulkualan yhtiöt
- 2) velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että ratkaiseva seikka kannettaessa veroa kotipaikan siirrosta on se, määritelläänkö yhtiö siinä valtiossa, josta

se on kotoisin, *pääomayhtiöksi* vai ei, mistä seuraa, että vero kannetaan, kun jäsenvaltio, josta yhtiö on peräisin, ei pidä yhtiötä pääomayhtiönä. Komissio arvostelee näin ollen sitä, että Kreikan lainsäädännön nojalla katsotaan merkitystä olevan vain sillä, kannetaanko hankintaverot valtiossa, josta yhtiö on kotoisin, vai ei, ja vapautetaan verosta vain tilanteet, joissa kotipaikka siirretään Kreikkaan jäsenvaltiosta, jossa hankintaverot kannetaan. Komission kanta perustuu sekä direktiivin sanamuodon mukaiseen että sen rakenteeseen perustuvaan tulkintaan, jonka mukaan se, että yhtiö kuuluu veron soveltamisalaan, liittyy yhtiöiden luonteeseen pääomayhtiöinä, ja sitä tukee myös direktiivillä 85/393/ETY tehty muutos, joka koskee kyseisen veron poistamista.

Siltä osin kuin kyse on maatalousalan yhteisyritysten ja merenkulkualan yhtiöiden vapauttamisesta verosta, on todettava, että kyse on kokonaisista talouselämän alojen ryhmistä, joiden osalta Kreikan viranomaiset eivät ilmoita, miksi ne eivät olisi luonteeltaan pääomayhtiöitä, ja joiden täydellistä vapautusta verosta ei kata kyseisessä direktiivissä säädetty mahdollisuus vapauttaa verosta tietyt liiketoimet. Sitä paitsi jos direktiivillä olisi haluttu vapauttaa kokonaiset toimialat (esimerkiksi yleishyödylliset julkiset yhteisöt) verosta, siitä olisi säädetty nimenomaisesti.

(¹) EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25.

Euroopan yhteisöjen komission 21.4.2005 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-179/05)

(2005/C 155/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on M. Nolin, ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut asetuksen N:o 2847/93 (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle kyseisen asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa ja 19 i artiklan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuja tietoja
- 2) velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Asetuksen N:o 2847/93 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen osalta komissio toteaa, etteivät Ranskan viranomaiset ole toimittaneet niitä vielääkään vuosien 1999 ja 2000 osalta. Lisäksi kyseiset tiedot on toimitettu tämän jälkeisiltä vuosilta myöhässä.
- Asetuksen N:o 2847/93 19 i artiklassa tarkoitettujen tietojen osalta se toteaa, etteivät Ranskan viranomaiset ovat toimittaneet niitä vuosien 1999, 2000, 2001 ja 2002 osalta. Kyseisiä tietoja ei ole toimitettu myöskään tämän jälkeisiltä vuosilta.

(¹) Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/93 (EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 22 päivänä huhtikuuta 2005 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-182/05)

(2005/C 155/17)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22 päivänä huhtikuuta 2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Maria Patakia ja kyseisen yksikön virkamies Bernhard Schima, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY (¹) 14 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut, että Dimosia Epicheirisi Ilektrismou julkaisee eriytetyt tilinpäätökset ruskohiilen louhintatoiminnasta ja sähköenergian tuotanto-
toiminnasta,

- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Komissio, jolle asiasta kanneltiin, katsoi Kreikasta (kehitysministerin ja energialan sääntelyviranomaisen eri kirjeistä) saamiensa sellaisten tietojen perusteella, jotka koskevat vaatimusta Dimosia Epicheirisi Ilektrismou -nimisen kaikki tuotantoketjun vaiheet kattavan yrityksen (DEI) erillisten tilinpäätösten julkaisemisesta sähkön sisämarkkinoita koskevasta yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY 14 artiklan (EYVL 1997 L 27, s. 20) nojalla, että Kreikka ei ollut noudattanut kyseisen artiklan säännöksiä.

2. Komissio katsoo, että yhden yhteisen tilinpäätöksen julkaiseminen DEI:n sähköntuotantotoiminnasta ja ruskohiilen louhintatoiminnasta ja se, että näitä kahta toimintaa ei ole eriytetty, merkitsee direktiivin 96/92/EY 14 artiklan 3 kohdan rikkomista.

3. Komission mukaan on niin, että vaikka DEI:llä on olemassa sisäiset laskentajärjestelmät, jossa kuten edellytetään, ruskohiilen louhintatoiminta on eriytetty sähköntuotantotoiminnasta, tämän eron on heijastuttava myös DEI:n julkaisemiin tilinpäätöksiin. Komissio katsoo, että Kreikan viranomaisten tähänastisilla toimilla ei ole saavutettu edellytettyä lopputulosta. Eriytettyjä tilinpäätöksiä koskevien tietojen antaminen sääntelyviranomaiselle ei riitä, jotta julkaisua koskeva vaatimus katsottaisiin täytetyksi.

(¹) EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.

Euroopan yhteisöjen komission 28.4.2005 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-191/05)

(2005/C 155/18)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 28.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Michel van Beek ja António Caeiros, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on muuttanut "Moura, Mourão ja Barrancos" -nimisen erityissuojelualan rajoja jättämällä sen ulkopuolelle alueet, joilla pesii luonnonvaraisia lintulajeja, joiden suojelun perusteella tämän erityissuojeluala on nimetty,
- 2) velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Portugalin hallitus perusti 23.9.1999 "Moura, Mourão ja Barrancos" -nimisen erityissuojelualan 23.9.1999 annetulla lakiasetuksella nro 384-B/99. Tämän erityissuojelualan rajat on vahvistettu mainitun lakiasetuksen liitteessä XXIV.
- 2) Portugalin viranomaisten antamista tiedoista ilmenee, että "Moura, Mourão ja Barrancos" -erityissuojelualan rajojen muuttamiselle 20.5.2000 annetulla lakiasetuksella nro 141/2000 ei ole mitään tieteellistä perustetta. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että niiden lajien, joiden suojelu on katsottu tarpeelliseksi, jättäminen suojelun ulkopuolelle on mahdollista vain tieteellisin perustein.

⁽¹⁾ EYVL L 103, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 29.4.2005 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-193/05)

(2005/C 155/19)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat D. Maidani ja H. Støvlbæk, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/5/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2, 3 ja 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sellaisten asianajajien osalta, jotka ryhtyvät harjoittamaan ammattia alkuperäistä ammattinimikettä käyttäen, pitäneet voimassa kielitaitoa koskevat vaatimukset,

kiellon toimia yhtiöiden edustajana niiden kotipaikassa ja velvollisuuden esittää vuosittain sen jäsenvaltion antama todistus, josta asianajaja ovat peräisin

- 2) velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kielitaidon arvioinnin asettaminen edellytykseksi eurooppalaisen asianajajan merkitsemiselle asianajajaluetteloon on vastoin direktiivin sitä yleistä tavoitetta, jolla pyritään asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamiseen muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, ja sillä rikotaan erityisesti kyseisen direktiivin 3 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on merkittävä asianajaja luetteloon vain "saatuaan nähtäväkseen todistuksen siitä, että asianajaja on merkitty sen jäsenvaltion, josta hän on peräisin, toimivaltaisen viranomaisen pitämään luetteloon".

Kielto toimia yhtiöiden edustajana niiden kotipaikassa on vastoin 5 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan eurooppalainen asianajaja "harjoittaa samaa ammatillista toimintaa kuin asianajaja, joka toimii vastaanottavan jäsenvaltion asianmukaista ammattinimikettä käyttäen".

Perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa Luxemburgin hallitus ilmoittaa panneensa merkille komission väitteen, jonka mukaan vaatimuksella esittää vuosittain todistus siitä, että asianajaja on merkitty sen jäsenvaltion, josta hän on peräisin, toimivaltaisen viranomaisen pitämään luetteloon, luodaan hallinnollinen velvoite, jota ei voida perustella direktiivin säännöksiin nähden.

Komissio toteaa kuitenkin, että tässä vaiheessa kyseinen vaatimus vastoin direktiivin sanamuotoa ja perustellussa lausunnossa ilmaistuilla perusteilla jää osaksi direktiivin 98/5 täytäntöönpanosta Luxemburgin oikeusjärjestyksessä 13.11.2002 annettua lakia.

⁽¹⁾ EYVL L 77, 14.3.1998, s. 36.

Asian C-47/04 poistaminen rekisteristä⁽¹⁾

(2005/C 155/20)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 14.2.2005 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-47/04, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 20.3.2004.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

14 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-88/01, Sniace, SA vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen
— Toimenpide, joka koskee kantajaa erikseen)

(2005/C 155/21)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-88/01, Sniace, SA, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajinaan asianajajat J. Baró Fuentes, M. Gómez de Liaño y Botella ja F. Rodríguez Carretero, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään D. Triantafyllou ja J. Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukevat Itävallan tasavalta, asiamiehinään H. Dossi ja M. Burgstaller, prosessiosoite Luxemburgissa, Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, kotipaikka Heiligenkreuz im Lafnitztal (Itävalta), edustajanaan asianajaja U. Soltész, ja Land Burgenland (Itävalta), edustajanaan asianajaja U. Soltész, jossa on kyse valtiontuesta, jonka Itävalta on myöntänyt Lenzing Lyocell GmbH & Co KG:lle, 19 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/102/EY (EYVL 2001, L 38, s. 33) kumoamista koskevasta vaatimuksesta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi ja M. E. Martins Ribeiro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 14.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1 Kanne jätetään tutkimatta.
- 2 Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3 Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 186, 30.6.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,

12 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-191/02, Giorgio Lebedef vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Virkamiehet — Komission sekä ammattiliittojen ja -järjestöjen välinen vuoden 1974 puitesopimus — Irtisanominen — Toimintasääntöjen hyväksyminen — 4.4.2001 tehdyn sopimuksen vahvistaminen — Tutkittavaksi ottaminen)

(2005/C 155/22)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-191/02, Giorgio Lebedef, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Senningerberg (Luxemburg), edustajinaan asianajajat G. Bounéou ja F. Frabetti, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Currall, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa vaaditaan kumottavaksi komission 5.12.2001 tekemää päätöstä, jolla tämä irtisanoi 20.9.1974 tehdyn puitesopimuksen, hyväksyi uudet toimintasäännöt ammattiliittojen ja -järjestöjen enemmistön ja komission henkilöstöhallinnon 19.1.2000 sopimia yhteistoiminnan tasoja, elimiä ja menettelyjä varten, vahvisti 4.4.2001 tehdyn sopimuksen henkilöstöedustuksen käyttöön annettavista resursseista, vahvisti lakkoa koskevat määräykset, jotka olivat 20.9.1974 tehdyn puitesopimuksen liitteessä I, määräsi komission varapuheenjohtajan N. Kinnockin neuvottelemään ammattiliittojen ja -järjestöjen kanssa ja tekemään maaliskuun 2002 loppuun mennessä kollegiolla esityksen uuden puitesopimuksen tekemisestä ja sisällyttämään henkilöstösääntöjen muutoksiin, joiden vuoksi oli käytävä yhteistoimintaan ammattiliittojen ja -järjestöjen kanssa, muutoksen, joka mahdollistaa vaaliohjesäännön antamisen toimielimen henkilöstöäänestyksen kautta, ja tarvittaessa kumottavaksi Kinnockin 22.11.2001 päivätyn, kunkin ammattiliiton puheenjohtajalle osoitetun kirjeen, jossa ilmoitettiin näille hänen päätöksestään pyytää komissiota irtisanoimaan 5.12.2001 edellä mainittu puitesopimus ja hyväksymään useat mainitut kohdat, sisältämään päätöstä, sekä kumottavaksi E. Halskovin 6.12.2001 tekemää

päätöstä olla hyväksymättä kantajan matkamääräystä 7.12.2001 pidettyyn yhteistoimintakokoukseen, jonka aiheena oli ”henkilöstösääntöjen muutoshankkeiden kokonaispaketti”, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit P. Mengozzi, ja M. E. Martins Ribeiro, kirjaaja: I. Natsinas, hallintovirkamies, on 12.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 *Kanne hylätään.*

2 *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, mukaan luettuna väliitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 233, 28.9.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-ISTUIMEN TUOMIO,

21 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-269/02, *PepsiCo, Inc.*, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanamerkkiä RUFFLES koskeva yhteisön tavaramerkkihakemus — Aikaisempi kansallinen RIFFELS-sanamerkki — Vieläkin aikaisempi kansallinen RUFFLES-sanamerkki — Kansallisten ja yhteisön tavaramerkkien samanaikainen olemassaolo ja samanarvoisuus)

(2005/C 155/23)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-269/02, *PepsiCo, Inc.*, kotipaikka Purchase, New York (Yhdysvallat), edustajanaan asianajaja E. Armijo Chávarri, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään aluksi J. Novais Gonçalves ja J. Crespo Carrillo, sitten A. von Mühlendahl ja Novais Gonçalves), jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, entinen Convent Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, kotipaikka Köln (Saksa), edustajanaan asianajaja M. Schaeffer, jossa on kyse SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 10.6.2002 tekemästä päätöksestä (R 114/2000-1), joka koskee *PepsiCo, Inc:n* ja *Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG:n* välistä väitemenettelyä, nostetusta kanteesta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit F. Dehousse ja D. Šváby, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J.

Palacio González, on 21.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 *Kanne hylätään.*

2 *Kantaja veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) oikeudenkäyntikulut.*

3 *Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 261, 26.10.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-ISTUIMEN TUOMIO,

20 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-273/02, *Krüger GmbH & Co. KG* vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

*(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanamerkkiä CALPICO koskeva yhteisön tavaramerkkihakemus — Aiempi kansallinen tavaramerkki CALYPSO — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohhta — Oikeus tulla kuul-
luksi)*

(2005/C 155/24)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-273/02, *Krüger GmbH & Co. KG*, kotipaikka Bergisch Gladbach (Saksa), edustajanaan asianajaja S. von Petersdorff-Campen, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään G. Schneider, jossa muuna asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on *Calpis Co. Ltd*, kotipaikka Tokio (Japani), edustajanaan asianajajat O. Jüngst ja M. Schork, ja jossa on kyse kumoamiskanteesta, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 25.6.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 484/2000-1), joka koskee *Calpis Co. Ltd:n* ja *Krüger GmbH & Co. KG:n* välistä väitemenettelyä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal, sekä tuomarit P. Mengozzi ja I. Wiszniewska-Białecka, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 20.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 *Kanne hylätään.*

2 Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 274, 9.11.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO- ISTUIMEN TUOMIO,

13 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-353/02, Duarte y Beltrán SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Sanamerkin INTEA rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus — Aikaisemmat kansalliset INTEA sanamerkit — Rekisteröintihakemuksen hylkääminen — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2005/C 155/25)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-353/02, Duarte y Beltrán SA, edustajanaan ensin asianajaja N. Moya Fernández, sitten asianajajat J. Calderón Chavero ja T. Villate Consonni, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinnään: M. Schneider ja P. Jurado Montejano), SMHV:n valituslautakunnassa käydyn menettelyn vastapuolena Mirato SpA, kotipaikka Novare (Italia), jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n toisen valituslautakunnan 6.8.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 407/2001-2), joka koskee Duarte y Beltrán SA:n ja Mirato SpA:n välistä väittemenettelyä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit N. J. Forwood ja I. Pelikánová, kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor, on 13.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 Kanne hylätään.

2 Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 44, 22.2.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO- ISTUIMEN TUOMIO,

19 päivänä huhtikuuta 2005,

yhdistetyissä asioissa T-380/02 ja T-128/03, Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Menetetyn määräjän palauttamista koskeva pyyntö — SMHV:n päätösten ja tiedonantojen tiedoksi antamista koskevat edellytykset — Lähettäminen faksitse)

(2005/C 155/26)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Yhdistetyissä asioissa T-380/02 ja T-128/03, Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH, kotipaikka Linz (Itävalta), edustajanaan asianajaja G. Secklehner ja asianajaja C. Ofner, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään J. Weberndörfer ja G. Schneider, jossa toisena osapuolena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä ja väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa asiassa T-128/03 on Chipita International SA, kotipaikka Ateena (Kreikka), edustajanaan asianajaja P. Hoffmann, ja jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan yhtäältä SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 26.9.2002 tekemän päätöksen (asia R 26/2001 1), jolla hylättiin kantajan menetetyin määräjän palauttamista koskeva pyyntö ja toisaalta SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 13.2.2003 ja/tai 13.3.2003 tekemän päätöksen (asia R 1124/2000-1), jotka liittyvät Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH:n ja Chipita International SA:n väliseen väittemenettelyyn, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro ja K. Jürimäe, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 19.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 Kanteet hylätään.

2 Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) oikeudenkäyntikulut.

3 Chipita International SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 101, 26.4.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO- ISTUIMEN TUOMIO,

13 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-2/03, Verein für Konsumenteninformation
vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

*(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o
1049/2001 — Erittäin suurta asiakirjamäärää koskeva
hakemus — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden
epääminen kokonaan — Velvollisuus suorittaa konkreettinen
ja asiakirjakohtainen tutkiminen — Poikkeukset)*

(2005/C 155/27)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-2/03, Verein für Konsumenteninformation, kotipaikka Wien (Itävalta), edustajanaan asianajaja A. Klauser vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään S. Rating ja P. Aalto, prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukevat Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, kotipaikka Wien, edustajanaan asianajaja H.-J. Niemeyer, prosessiosoite Luxemburgissa, sekä Österreichische Volksbanken AG, kotipaikka Wien, ja Niederösterreichische Landesbank-Hypothekenbank AG, kotipaikka Sankt Pölten (Itävalta), edustajanaan asianajajat R. Roniger, A. Ablasser ja W. Hemetsberger, jossa vaaditaan hakemuksesta saada tutustua asian COMP/36.571/D-1, Itävallan pankit "Lombard-klubi", hallintomenettelyn asiakirjavihkoon 18.12.2002 tehdyn komission päätöksen D(2002) 330472 kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro ja I. Labucka, kirjaaja: H. Jung, on 13.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

1 Hakemuksesta saada tutustua asian COMP/36.571/D-1, Itävallan pankit "Lombard-klubi", hallintomenettelyn asiakirjavihkoon tehty päätös D(2002) 330472 kumotaan.

2 Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3 Väliintulijat vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 55, 8.3.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO- ISTUIMEN TUOMIO,

21 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-28/03, Holcim (Deutschland) AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

*(EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY
81 artikla) — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen
tuomion täytäntöönpano — Pankkitakauskuluja korvaaminen — Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu)*

(2005/C 155/28)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-28/03, Holcim (Deutschland) AG, aiemmin Alsen AG, kotipaikka Hampuri (Saksa), edustajanaan aluksi asianajajat F. Wiemer ja K. Moosecker, sittemmin asianajajat Wiemer, P. Niggemann ja B. Menkhau, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään R. Lyal ja W. Mölls, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa on kyse vahingonkorvauskanteesta, jolla kantaja haluaa saada korvauksen EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta (asia IV/33.126 ja 33.322 Sementti) 30 päivänä marraskuuta 1994 tehdyllä komission päätöksellä 94/815/EY (EYVL L 343, s. 1), joka on kumottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ja T-104/95, Cimenteries CBR ym. vastaan komissio, 15.3.2000 antamalla tuomiolla (niin kutsuttu sementtituomio) (Kok. 2000, s. II-491), asetetun sakon johdosta hankimansa pankkitakauksen kuluista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja F. Dehousse, kirjaaja: H. Jung, on 21.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

1 Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin se perustuu EY 233 artiklaan.

2 Toissijainen vaatimus kanteen tulkittamisesta kumoamiskanteeksi tai laiminlyöntikanteeksi siltä osin kuin se perustuu EY 233 artiklaan jätetään tutkimatta.

3 Vahingonkorvausvaatimus jätetään tutkimatta siltä osin kuin se koskee kantajalle ennen 31.1.1998 aiheutuneita pankkitakauskuluja.

4 Muilta osin kanne hylätään perusteettomana.

5 Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 124, 24.5.2003.

1 Kanne hylätään.

2 Kantaja velvoitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) oikeudenkäyntikulut.

3 Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 184, 2.8.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO- ISTUIMEN TUOMIO,

21 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-164/03, Ampafrance SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanaosan monBeBé sisältävän kuviomerkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus — Aikaisemmat sanamerkit bebe — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)

(2005/C 155/29)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-164/03, Ampafrance SA, kotipaikka Cholet (Ranska), edustajanaan asianajaja C. Bercial Arias, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään A. Rassat ja A. Folliard-Monguiral), jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa oli ja väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on Johnson & Johnson GmbH, kotipaikka Düsseldorf (Saksa), edustajanaan asianajaja D. von Schultz, ja jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 4.3.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 220/2002-1), joka koskee Ampafrance SA:n ja Johnson & Johnson GmbH:n välistä väitemenettelyä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit V. Tiili ja O. Czúcz, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 21.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO- ISTUIMEN TUOMIO,

20 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-211/03, Faber Chimica Srl vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Faber rekisteröimiseksi — Kansallisen sana ja kuviomerkin NABER haltijan esittämä väite — Rekisteröinnin esteet)

(2005/C 155/30)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-211/03, Faber Chimica Srl, kotipaikka Fabriano (Italia), edustajanaan asianajajat P. Tartuferi ja M. Andreano, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään M. Capostagno ja O. Montalto, jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa oli Industrias Quimicas Naber, SA Nabersa, kotipaikka Valencia (Espanja), ja jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n neljännen valituslautakunnan 19.3.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 620/2001-4), joka koskee Faber Chimica Srl:n ja Industrias Quimicas Naber, SA Nabersan välistä väitemenettelyä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit N. J. Forwood ja S. Papasavvas, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 20.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 19.3.2003 tekemä päätös (asia R 620/2001-4) kumotaan sikäli kuin siinä on hyväksytty espanjalaisen sanamerkin NABER haltijan esittämä väite.

2 Vastaaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 200, 23.8.2003.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,**

14 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-260/03, Celltech R&D Ltd vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkki CELLTECH — Ehdotomat hylkäysperusteet — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2005/C 155/31)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-260/03, Celltech R&D Ltd, kotipaikka Slough, Berkshire (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan barrister D. Alexander ja solicitor N. Jenkins, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään I. de Medrano Caballero ja A. Folliard-Monguiral, jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n toisen valituslautakunnan 19.5.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 659/2002-2), joka koskee hakemusta sanamerkin CELLTECH rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit V. Tiili ja O. Czúcz, kirjaaja: johtava hallintovirkamies C. Kristensen, on 14.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 19.5.2003 tekemä päätös (asia R 659/2002-2) kumotaan.

2 Vastaaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 239, 4.10.2003.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,**

13 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-286/03, The Gillette Company vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Kuviomerkityyppistä yhteisön tavaramerkkiä RIGHT GUARD EXTREME sport koskeva hakemus — Aiempi kansallinen kuviomerkki WILKINSON SWORD XTREME III — Sekaanusvaara — Rekisteröinnin epäminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2005/C 155/32)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-286/03, The Gillette Company, kotipaikka Boston (Yhdysvallat), edustajinaan A. Ebert-Weidenfeller ja L. Kouker, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään G. Schneider ja J. Weberndörfer), toisena asianosaisena valituslautakunnassa ja väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa Wilkinson Sword GmbH, kotipaikka Solingen (Saksa), edustajanaan E. Kessler, jossa asiassa on nostettu kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 17.4.2003 (asia R 221/2002-4) tekemästä päätöksestä, jolla evättiin kuviomerkin RIGHT GUARD EXTREME sport rekisteröinti, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung, sekä tuomarit A.W.H. Meij ja I. Pelikánová, kirjaaja: J. Palacio González, johtava hallintovirkamies, on 13.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 Kanne hylätään.

2 Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 251, 18.10.2003.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,**

20 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-318/03, Atomic Austria GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkki ATOMIC BLITZ — Kansallisten sanamerkkien ATOMIC haltijan esittämä väite — Todisteet aikaisemman tavaramerkin rekisteröinnin uusimisesta — SMHV:n tutkinnan ulottuvuus — Väitteen hylkääminen — Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2005/C 155/33)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-318/03, Atomic Austria GmbH, kotipaikka Altenmarkt (Itävalta), edustajinaan asianajajat G. Kucsko ja C. Schumacher, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään G. Schneider ja B. Müller, jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa oli Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA, kotipaikka Onil (Espanja), jossa vaaditaan SMHV:n toisen valituslautakunnan 9.7.2003 tekemän sellaisen päätöksen (asia R 95/2003-2) kumoamista, joka liittyy Atomic Austria GmbH:n ja Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA:n väliseen väittemenettelyyn, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij ja I. Pelikánová, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 20.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 9.7.2003 tekemä päätös (asia R 95/2003-2) kumotaan.

2 Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 304, 13.12.2003.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,**

13 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-353/03, Inge-Lise Nielsen vastaan Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Ylentämättä jättäminen — Henkilöstösääntöjen 45 artikla — Ilmeinen arviointivirhe — Ansioiden vertailu — Tutkittavaksi ottaminen)

(2005/C 155/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-353/03, Inge-Lise Nielsen, Euroopan unionin neuvoston entinen virkamies, asuinpaikka Villers-la-Ville (Belgia), edustajinaan avocat S. Orlandi, avocat A. Coolen, avocat J.-N. Louis ja avocat É. Marchal, possessiosoitte Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään F. Anton ja M. Sims), jossa on kyse neuvoston tekemän sen päätöksen kumoamisesta, jonka mukaan kantajaa ei ylennetty palkkaluokkaan C1 vuoden 2002 ylennyskierröksellä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Lindh ja V. Vadapalas, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 13.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 Kanne hylätään.

2 Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 10.1.2004.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN TUOMIO,**

20 päivänä huhtikuuta 2005

asiassa T-86/04, Åsa Sundholm vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Urakehitystä koskeva kertomus — Arviointikierros 2001–2002)

(2005/C 155/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-86/04, Åsa Sundholm, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka on Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Berardis Kayser ja H. Kraemer, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa on kyse kantajan urakehitystä arviointikierroksella 2001–2002 koskevan kertomuksen kumoamista koskevasta vaatimuksesta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit N. J. Forwood ja S. Papasavvas, kirjaaja: I. Natsinas, on 20.4.2005 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1 Kumotaan kantajan urakehitystä ajalla 1.7.2001–31.12.2002 koskevan kertomuksen vahvistamisesta 10.4.2003 tehty päätös

2 Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 94, 17.4.2004.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN MÄÄRÄYS,**

10 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-266/00, Confartigianato Venezia, Transport Lines Snc ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Valtiontuki — Komission päätös, jolla laittomat tukijärjestelmät todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään soveltumattomat tuet takaisin — Kansallisen takaisinperimismenettelyn ulkopuolelle jääminen — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 155/36)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-266/00, Confartigianato Venezia, Transport Lines ja 15 muuta kantajaa, joista on luettelo määräyksen liitteenä, kotipaikka Venetsia (Italia), edustajanaan asianajaja A. Vianello, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään V. Di Bucci, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa on kyse sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitseviin yrityksiin kohdistuvista tukitoimenpiteistä 25 päivänä marraskuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 200/394/EY (EYVL 2000, L 150, s. 50) kumoamisesta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová ja M. S. Papasavvas, kirjaaja: H. Jung, on 10.3.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1 Kanne jätetään osittain tutkimatta siltä osin kuin sen ovat nostaneet Transport Lines Snc, C.A.T.I.L. Consorzio Artigiano Trasportatori Interni Lagunari, C.A.T.I.L. Servizi srl, Translion snc, Cooperativa Trasportatori Lagunari arl, Barich aldo e figlio snc, S.A.L.P.A. Trasporti snc, Laguna Trasporti di Tosi Pietro, Puppola Trasporti e C. snc, Simionato Roberto, Venerando Gianfranco snc, Boscolo "Biolo" Ivano srl, Grassi Mario, Laguna Veneta Cooperativa Trasporti srl, Brussa Sas ja Il Fornaio di Colussi Gloria.

2 Transport Lines Snc, C.A.T.I.L. Consorzio Artigiano Trasportatori Interni Lagunari, C.A.T.I.L. Servizi srl, Translion snc, Cooperativa Trasportatori Lagunari arl, Barich aldo e figlio snc, S.A.L.P.A. Trasporti snc, Laguna Trasporti di Tosi Pietro, Puppola Trasporti e C. snc, Simionato Roberto, Venerando Gianfranco snc, Boscolo "Biolo" Ivano srl, Grassi Mario, Laguna Veneta Cooperativa Trasporti srl, Brussa Sas ja Il Fornaio di Colussi Gloria vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

3 Komissio vastaa niistä oikeudenkäyntikuluista, joita sille on tähän päivään saakka aiheutunut kuudentoista edellä mainitun kantajan nostaman kanteen johdosta.

4 Oikeudenkäyntikuluista päätetään muilta osin myöhemmin.

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

3 Komissio vastaa sille tähän päivään saakka aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista, jotka liittyvät Baglioni Hotels S.p.A:n nostamaan kanteeseen.

4 Italian tasavalta vastaa sille tähän päivään saakka aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista, jotka liittyvät Baglioni Hotels S.p.A:n nostamaan kanteeseen.

5 Oikeudenkuluista päätetään muilta osin myöhemmin.

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-ISTUIMEN MÄÄRÄYS,

10 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A ja Sagar Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Valtiontuki — Komission päätös, jossa todetaan lainvas- taisten tukijärjestelmien yhteismarkkinoille soveltumatto- muus ja velvoitetaan perimään yhteismarkkinoille soveltu- mattomat tuet takaisin — Kansallisen takaisinperintämenet- telyn poissulkeminen — Kumoamiskanne — Oikeussuojain- tressin puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 155/37)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A ja Sagar Srl, kotipaikka Venetsia (Italia), edustajinaan asianajajat A. Vianello, M. Merola ja M. Pappalardo, prosessiosoite Luxemburgissa, joita tukee Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, prosessiosoite Luxemburgissa), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asia- miehenään V. Di Bucci, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa yhteisöjen ensimmäisen oi- keusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan sosiaaliturva- maksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitse- viin yrityksiin kohdistuvista tukitoimenpiteistä 25 päivänä marraskuuta 1999 tehty komission päätös 2000/394/EY (EYVL 2000, L 150, s. 50), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistu- in (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A.W.H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová, S. Papasavvas, kirjaaja: H. Jung, on antanut 10.3.2005 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1 Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin se on nostanut Baglioni Hotels S.p.A.

2 Baglioni Hotels S.p.A. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan..

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-ISTUIMEN MÄÄRÄYS,

10 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Valtiontuki — Komission päätös, jossa todetaan lainvas- taiset tukijärjestelmät soveltumattomiksi yhteismarkkinoille ja asetetaan velvollisuus periä kyseiset tuet takaisin — Kansallisen perintäjärjestelmän poissulkeminen — Kumoamiskanne — Asiavaltuuden puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 155/38)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato Venezia Vuole Vivere, Mingardi S.r.l. ja kaksitoista muuta kantajaa, jotka on lueteltu määräyksen liitteessä, kotipaikka Venetsia (Italia), edustajinaan asianajajat A. Vianello, M. Merola ja A. Sodano, prosessiosoite Luxemburgissa, joita tukee Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, prosessiosoite Luxemburgissa), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään V. Di Bucci, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantajat ovat vaatineet yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomiois- tuinta kumoamaan sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitseviin yrityksiin kohdistuvista tukitoi- menpiteistä 25 päivänä marraskuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 2000/394/EY (EYVL 2000, L 150, s. 50), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistu- in (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung, sekä tuomarit A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová, S. Papasavvas, kirjaaja: H. Jung, on 10.3.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1 Asiassa T-273/00 nostettu kanne jätetään tutkimatta niiltä osin kuin sen ovat nostaneet Mingardi S.r.l. ja Marsilio Editori S.p.A.
- 2 Mingardi S.r.l. ja Marsilio Editori S.p.A. vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 3 Komissio vastaa sellaisista oikeudenkäyntikuluista, joita sille on tähän mennessä aiheutunut kanteen käsittelystä, niiltä osin kuin sen ovat nostaneet Mingardi S.r.l. ja Marsilio Editori S.p.A.
- 4 Italian tasavalta vastaa sellaisista oikeudenkäyntikuluista, joita sille on aiheutunut kanteen käsittelystä, niiltä osin kuin sen ovat nostaneet Mingardi S.r.l. ja Marsilio Editori S.p.A.
- 5 Oikeudenkäyntikuluista päätetään muilta osin myöhemmin.

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-ISTUIMEN MÄÄRÄYS,

10 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-288/00, Gardena Hotels S.r.l. ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Valtiontuki — Komission päätös, jossa todetaan lainvastaisen tukijärjestelmien soveltumattomuus yhteismarkkinoille ja määrätään tällaisten tukien takaisinmaksusta — Kansallisen takaisinmaksunettelyn jääminen ulkopuolelle — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 155/39)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-288/00, Gardena Hotels S.r.l., Principessa S.r.l. ja Comitato Venezia Vuole Vivere, sijaintipaikka Venetsia (Italia), edustajanaan asianajaja A. Bianchini, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: V. Di Bucci, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa vaaditaan kumottavaksi Venetsiaan ja Chioggiaan sijoitautuvien yritysten tuista, joista on säädetty sosiaalimaksujen vähennyksistä annetuilla laeilla nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehtyä komission päätöstä 2000/394/EY (EYVL 2000, L 150, s. 50), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung, sekä tuomarit A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová, S. Pappasavvas, kirjaaja: H. Jung, on 10.3.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1 Kanne asiassa T-288/00 jätetään tutkimatta Gardena Hotels S.r.l:n ja Comitato Venezia Vuole Viveren osalta.
- 2 Gardena Hotels S.r.l vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 3 Comitato Venezia Vuole Vivere vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä komissiolle tähän mennessä aiheutuneista kuluista Comitato Venezia Vuole Viveren kanteen osalta.
- 4 Komissio vastaa omista tähän mennessä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan Gardena Hotels S.r.l:n kanteen osalta.
- 5 Muilta osin oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta päätetään myöhemmin.

(¹) EYVL C 372, 23.12.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-ISTUIMEN MÄÄRÄYS,

10 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-184/01, IMS Health, Inc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kumoamiskanne — Täytäntöönpanon lykkääminen ja riidanalaisen päätöksen kumoaminen oikeudenkäyntimenettelyn aikana — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2005/C 155/40)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-184/01, IMS Health, Inc., kotipaikka Fairfield, Connecticut (Amerikan Yhdysvallat), edustajinaan solicitorit N. Levy ja J. Temple-Lang ja barrister O'Donoghue, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään ensin A. Whelan, É. Gippini Fournier ja F. Siredey-Garnier, sitten M. Whelan, prosessiosoite Luxemburgissa), jota tukevat NDC Health Corp., aiemmin National Data Corp., kotipaikka Atlanta, Georgia (Amerikan Yhdysvallat) (edustajinaan ensin I. Forrester, QC, solicitor F. Fine sekä asianajajat C. Price ja A. Gagliardi, sitten asianajajat C. Price ja J. Bourgeois ja Fine, lopuksi Fine), NDC Health GmbH & Co. KG, kotipaikka Bad Camberg (Saksa) (edustajinaan ensin I. Forrester, QC, solicitorit F. Fine ja M. Powell, sekä asianajajat C. Price ja A. Gagliardi, sitten Fine ja asianajajat Price ja J. Bourgeois, lopuksi Fine), ja AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services, kotipaikka Neulsenburg (Saksa) (edustajinaan ensin asianajajat GK Vandersanden, L. Levi ja D. Dugois, sitten Vandersanden ja Levi), jossa

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan mukaisesta menettelystä 3 päivänä heinäkuuta 2001 tehty komission päätös 2002/165/EY (Asia COMP D3/38.044 NDC Health/IMS HEALTH: välitoimet) (EYVL 2002, L 59, s. 18), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit F. Dehousse ja D. Šváby, kirjaaja: H. Jung, on 10.3.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1 Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.

2 Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, välitoimien menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

(¹) EUVL C 303, 27.10.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

28 päivänä helmikuuta 2005,

asiassa T-108/03, Elisabeth von Pezold vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EMOTR — Metsätalous — Maaseudun kehittämistä koskevan ohjelma-asiakirjan hyväksymispäätös — Kumoa-miskanne — Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt — Eriksen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevat toimet — Toimivallan puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 155/41)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-108/03, Elisabeth von Pezold, kotipaikka Pöls (Itävalta), edustajanaan asianajaja R. von Pezold, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Braun, prosessiosoitte Luxemburgissa), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan osittain 14.7.2000 tehty komission päätös, jolla hyväksyttiin Itävallan tasavallan maaseudun kehittämistä koskeva ohjelma-asiakirja ohjelmakaudelle 2000–2006, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit V. Tiili ja O. Czúcz, kirjaaja: H. Jung, on 28.2.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1 Kanne jätetään tutkimatta.

2 Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 171, 19.7.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

2 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-305/03, Opus Dent GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2005/C 155/42)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-305/03, Opus Dent GmbH, kotipaikka Freising (Saksa), edustajinaan asianajajat P. J. A. Munzinger ja S. Abel, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään B. Müller), jossa väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on Dornier MedTech Systems GmbH (aiemmin: Dornier Medizintechnik GmbH), kotipaikka Weßling (Saksa), edustajinaan asianajajat J. Kroher ja A. Hettenkofer, ja jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n toisen valituslautakunnan 23.6.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 579/2002-2), joka koskee Opus Dent GmbH:n ja Dornier MedTech Systems GmbH:n välistä väittemenettelyä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Lindh ja V. Vadapalas, kirjaaja: H. Jung, on 2.3.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1 Kanteesta ei ole enää tarpeen antaa ratkaisua.

2 Kantaja ja väliintulija vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kumpikin osapuoli vastaa puolesta vastaajan oikeudenkäyntikuluja.

(¹) EUVL C 275, 15.11.2003.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN MÄÄRÄYS,**

8 päivänä huhtikuuta 2005,

asiassa T-401/03, Deirdre McCabe vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Palvelukseen ottaminen — Koeaika Eurostatissa — Irtisanominen koeajan jälkeen — Kumoamisvaatimus — Vahingonkorvausvaatimus — Kannetta edeltävä hallinnollinen valitus — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 155/43)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-401/03, Deirdre McCabe, entinen Euroopan yhteisöjen komission koeajalla ollut virkamies, asuinpaikka Mondorf-les-Bains (Luxemburg), edustajinaan asianajajat M. Spandre ja B. Zammitto, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: J. Currall ja H. Kraemer, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii yhtäältä sellaisen 25.8.2003 tehdyn komission päätöksen kumoamista, jolla kantaja on irtisanottu koeajan jälkeen, ja toisaalta vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Lindh ja V. Vadapalas, kirjaaja: H. Jung, on 8.4.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1 *Kanne jätetään tutkimatta.*

2 *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 35, 7.2.2004.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN MÄÄRÄYS,**

8 päivänä maaliskuuta 2005,

asiassa T-84/04, Axiom Medical, Inc. vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väite — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2005/C 155/44)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-84/04, Axiom Medical, Inc., kotipaikka Rancho Dominguez (Amerikan Yhdysvallat), edustajanaan asianajaja R.

Köbbing, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään: G. Schneider), muuna osapuolena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli Paul Hartmann Aktiengesellschaft, kotipaikka Heidenheim (Saksa), jossa on kyse kumoamiskanteesta, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 17.12.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 193/2002-1), joka koskee Axiom Medical, Inc:n ja Paul Hartmann Aktiengesellschaftin välistä väitemenettelyä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Lindh ja V. Vadapalas, kirjaaja: H. Jung, on 8.3.2005 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1 *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*

2 *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 106, 30.4.2004.

K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG:n 22.2.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-86/05)

(2005/C 155/45)

(Kieli, jolla kannekirjelmä on laadittu: saksa)

K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, Weilheim (Saksa), on nostanut 22.2.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja D. Spohn.

Asianosaisina valituslautakunnassa olivat myös Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões ja Marly Lima Jatobá, Vila Nova de Gaia (Portugali).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

— kumoaa ensimmäisen valituslautakunnan 7.12.2004 tekemän päätöksen asiassa R-328/2004-1

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Quelle Aktiengesellschaftin 22.2.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

Yhteisön tavaramerkin hakijat: Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões ja Marly Lima Jatobá.

(Asia T-88/05)

Haettu tavaramerkki: Kuviomerkki CORPO livre luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten (laukut, vaatekappaleet jne.) — Hakemus nro 1 811 470.

(2005/C 155/46)

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:

Kantaja.

(Kieli, jolla kannekirjelmä on laadittu: saksa)

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu.

Kansallinen ja kansainvälinen sanamerkki LIVRE luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten (vaatteet ja jalkineet).

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen, koska käyttöä koskevat todisteet katsottiin jätetyksi myöhässä, joten aikaisemman tavaramerkin käyttöä ei ollut osoitettu.

Quelle Aktiengesellschaft, Fürth (Saksa), on nostanut 22.2.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinmessä kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja H. Lindner.

Valituslautakunnan ratkaisu:

Valituksen hylkääminen.

Asianosaisena valituslautakunnassa oli myös Nars Cosmetics, Inc., Madrid.

Kanneperusteet:

Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95⁽¹⁾ 71 ja 22 säännön sekä asetuksen (EY) N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdan virheellinen soveltaminen.

Näissä säännöksissä annetaan myös inter-partes -menettelyssä tiettyä harkintavaltaa menettelyn kuluessa toimitettujen asiakirjojen huomioon ottamisessa. Vastaaja ei kantajan mukaan kuitenkaan käyttänyt tätä harkintavaltaa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 17.12.2004 tekemän päätöksen asiassa R 379/2004-2

— kumoaa väiteosaston 6.4.2004 tekemän päätöksen nro 1138/2004, joka koski väitettä nro B 288706

— hyväksyy väitteen ja hylkää tavaramerkkihakemuksen 1 333 657

⁽¹⁾ EYVL L 303, s. 1.

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Nars Cosmetics, Inc.
Haettu tavaramerkki:	Kuviomerkki NARS luokkiin 3, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten (valkaisutuotteet ja muut vaatteiden pesussa käytettävät aineet, nahat, vaatteet, jalkineet, päähineet jne.) — hakemus nro 1 333 657.
Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu:	Kantaja.
Tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu.	Kansallinen kuviomerkki MARS luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten (jalkineet ja erityisesti urheilujalkineet, vaatteet).
Väiteosaston ratkaisu:	Kantajan tekemän väitteen hylkääminen.
Valituslautakunnan ratkaisu:	Kantajan tekemän valituksen hylkääminen.
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska tavaramerkkien samankaltaisuutta ja tavaroiden samanlaisuutta tai samankaltaisuutta ei otettu riittävästi huomioon.

José Antonio de Brito Sequeira Carvalhon 4.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-145/05)

(2005/C 155/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

José Antonio de Brito Sequeira Carvalho, kotipaikka Lissabon, on nostanut 4.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oi-

keusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Karel Hartog Hagenaar.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) julistaa riidanalaisen toimenpiteen mitättömäksi ja pätemättömäksi
- 2) kumoaa tai peruuttaa kaikki myöhemmät toimenpiteet, joissa kyseiseen toimenpiteeseen viitataan, joissa se vahvistetaan tai joissa tällä mitättömällä toimenpiteellä väitetysti olevia vaikutuksia jatketaan
- 3) määrää, että kyseisestä toimenpiteestä aiheutuneiden vahingollisten seurausten johdosta on maksettava vahingonkorvausta, joka arvioidaan väliaikaisesti 30 000 euron suuruiseksi, yhteensä 300 000 euron suuruiseksi arvioidusta vahingosta
- 4) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan kanteen kohteena on muun muassa asiakirja, jonka kehitysyhteistyön pääosaston johtajan tehtäviä hoitava henkilö allekirjoitutti kantajalla ja siirretti kantajan henkilökansioon ja jossa hän päätti viran puolesta kantajan lomalle siirtämisestä terveydellisistä syistä. Kanteella vastustetaan myös rinnakkaisen henkilökansion ylläpitämistä.

Kantajan mukaan kyseessä olevan toimenpiteen on katsottava olevan oikeudellisesti mitätön.

Lisäksi kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- riidanalaisen toimenpiteen perustelut ovat virheelliset;
- henkilöstösääntöjen 90 artiklan perusteella tehdyn valituksen johdosta annettu päätös perustuu kantajan syyksi luettuihin seikkoihin ja käyttäytymiseen, joista hän ei ole ollut tietoinen ja joista yhtäältä ei ole koskaan ollut mainintaa häntä koskevissa arviointikertomuksissa tai urakehitysarvioinneissa ja joista toisaalta hänen esimiehensä eivät ole milloinkaan hänelle huomauttaneet;
- esillä olevassa asiassa on kyse harkintavallan ja menettelyn väärinkäytöstä;
- yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta on loukattu.

Federico José Garcia Resustan 4.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-147/05)

(2005/C 155/48)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Federico José Garcia Resusta, kotipaikka Bryssel, on nostanut 4.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Jean Van Rossum, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission päätöksen hylätä kantajan vaatimus saada tunnustetuksi sen ammattitaudin alkuperä, jota hän sairastaa ja joka estää häntä hoitamasta virkaryhmäänsä kuuluvaa, hänen palkkaluokkaansa vastaavaa virkaa, tai kyseisen sairauden paheneminen.
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission teki riidanalaisen päätöksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-376/02 ⁽¹⁾ 23.11.2004 antaman tuomion jälkeen, jolla kumottiin komission 14.1.2002 tekemä päätös siirtää kantaja työkyvyttömyyseläkkeelle.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin sekä Euroopan yhteisöjen virkamiesten tapaturma- ja ammattitautivakuutusta koskevien määräysten 3 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin Lääketieteellisen lautakunnan lausunto, jossa katsottiin, ettei ollut riittävästi osoitettu, että kantajan sairauden paheneminen oli välittömästi yhteydessä hänen hoitamiinsa tehtäviin, oli vastoin Invaliditeettilautakunnan antamaa lausuntoa, jossa puolestaan katsottiin, että kantajan jo olemassa oleva sairaus oli pahentunut hänen tehtäviensä aiheuttaman stressin vuoksi.

⁽¹⁾ Tiedonanto EYVL C 44, 22.2.2003, tuomio julkaistu EYVL C 45, 19.2.2005, s. 23.

Carlos Sanchez Ferrizin 14.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-153/05)

(2005/C 155/49)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Carlos Sanchez Ferriz, kotipaikka Bryssel, on nostanut 14.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Gilles Bounéou ja Frédéric Frabetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- 1) kumoaa kantajaa koskevan arvioinnin vuodelta 2003
- 2) toissijaisesti kumoaa kantajasta ajanjaksolle 1.1.2003 — 31.12.2003 laaditun arviointikertomuksen
- 3) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin kantaja tässä asiassa vetoaa, ovat samat kuin asioissa T-43/04 ja T-47/04.

Carmela Lo Giudicen 15.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-154/05)

(2005/C 155/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Carmela Lo Giudice, kotipaikka Strambeek Bever (Belgia), on nostanut 15.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Gilles Bounéou ja Frédéric Frabetti.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- 1) kumoaa 18.1.2005 tehdyn nimenomaisen hylkäämispäätöksen nro 05/399
- 2) siltä osin kuin on tarpeellista, kumoaa kantajan 28.11.2003 esittämää avustamispyyntöä koskevan implisiittisen hylkäämispäätöksen ja kumoaa kantajan 23.12.2003 esittämää avustamispyyntöä koskevan implisiittisen hylkäämispäätöksen
- 3) toteaa, että kantaja on kokenut tehtävissään henkistä häirintää ja kärsinyt siitä
- 4) velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle 100 000 (satuhatta) euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, sillä varauksella että tätä summaa korotetaan tai muutetaan henkiseen häirintään liittyen, koska kantajan tulevaisuus on täysin epävarma ja koska hänen terveydelleen on aiheutunut vakavia haittoja
- 5) varaa kaikki oikeudelliset velvollisuudet, muun muassa oikeuden vaatia todistajien kuulemisen, sellaisena kuin niitä kuvaillaan IDOC:in 7.1.2005 päivätyissä päätelmissä, tiedoksi antamista
- 6) velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on komission virkamies, esitti esimiehilleen kaksi 28.11.2003 ja 23.12.2003 päivätyä avustamispyyntöä, joissa hän väitti olevansa työyksikössään henkisen häirinnän uhri. Kanteessaan kantaja riitauttaa sen, että hänen pyyntönsä ja myöhemmin esittämä hallinnollinen valituksensa hylättiin.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että niiden tehtävien määrään nähden, joita hänen esimiehensä hänelle antoi ja viimeksi mainitun hänelle lähettämien sähköpostiviestien määrään nähden on kiistatonta, etteikö hän olisi kokenut todellista henkistä häirintää. Näin ollen päätöksillä rikotaan henkilöstösääntöjen 12 artiklaa.

Kantajan mukaan hänen avustamispyyntöjensä hylkäämisellä rikotaan henkilöstösääntöjen 24 artiklaa ja Kinnockin 15.10.2003 tekemää ehdotusta, joka koskee henkiseen häirintään sovellettavaa politiikkaa. Lisäksi kantaja katsoo, että 18.1.2005 tehty päätös jätettiin perustelematta, että mielivaltaisen menettelyn kiellon periaatetta on loukattu, että harkintavaltaa on käytetty väärin, että perusteltua luottamusta ja patere legem quam ipse fecisti -sääntöä on loukattu ja että huolenpito-velvollisuutta on laiminlyöty.

Robert Steinmetzin 18.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-155/05)

(2005/C 155/51)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Robert Steinmetz, kotipaikka Luxemburg, on nostanut 18.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Joëlle Choucroun, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa komission 10.1.2005 tekemän päätöksen, jolla vastataan kantajan 29.4.2004 tekemään valitukseen R/376/04 ja 20.8.2004 tekemään valitukseen R/857/04,
- 2) velvoittaa komission palauttamaan kantajalle 26,19 euroa,
- 3) myöntää kantajalle yhden euron suuruisen symbolisen vahingonkorvauksen henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui kanteen kohteena olevasta päätöksestä, ja
- 4) velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja riitauttaa sen, että nimittävä viranomaisen hylkäsi kantajan hakemuksen, joka koski virkamatkan kulujen korvaamista ja 26,19 euron, jotka oli perusteettomasti pidätetty kantajan maaliskuun palkasta, palauttamista. Tässä yhteydessä kantaja riitauttaa myös sen, ettei hänen henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla tekemää avustamista koskevaa hakemusta hyväksytty.

Tältä osin kantaja tuo esille, että hän osallistui Brysselissä 29.7.2003 kilpailun valintalautakunnan työskentelyyn ja että hän oli kyseisen valintalautakunnan puheenjohtaja. Kantaja liikkui vuokra-autolla, jonka komissio oli antanut hänen käyttöönsä. Kantajan mukaan hän täytti auton polttoainesäiliön paluumatkalla Luxemburgiin, ja tämä kanne johtuu kantajan mukaan nimenomaan virheestä kellonajassa, joka tulostui kassakuittiin.

Kantaja vetoaa väitteidensä tueksi seuraaviin seikkoihin

- komissio on rikkonut henkilöstösääntöjen 24, 62, 64 ja 71 artiklaa ja henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevaa 11 artiklaa sekä virkamatkoja koskevan oppaan (komission 23.5.2003 tekemä päätös) ja maaliskuussa 2003 virkamatkojen korvauksien maksamisesta annetun oppaan säännöksiä
- komissio on loukannut luottamuksensuojan periaatetta
- komissio on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä.

Dimitra Lantzoniin 18.4.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne

(Asia T-156/05)

(2005/C 155/52)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Dimitra Lantzoni, kotipaikka Luxemburg, on nostanut 18.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Michèle Bouché.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- 1) kumoaa hallinnollisista henkilöstövalitusasioista vastaavan komitean 8.3.2005 tekemän päätöksen sikäli kuin siinä hylätään kantajan 22.9.2004 esittämät kaksi valitusta, joissa on kyse ylennyspisteiden jakamisesta hänen osaltaan vuonna 2002 ja hänen ylentämättä jättämisestään vuoden 2003 ylennyskierröksellä.
- 2) velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajalle, joka on vastaajan palveluksessa oleva virkamies, ilmoitettiin marraskuussa 2003, ettei hänelle myönnetty yhtään

ylennyspistettä. Hän riitautti kyseisen päätöksen sillä perusteella, että hänen arviointikertomuksensa ei ollut vielä lopullinen ylennyspisteiden jakohetkellä. Tämän riitautuksen sekä arvioinnin tarkastajan esittämän suotuisamman arvioinnin johdosta kantajan esimies arvioi tilannetta uudelleen lopullisen arvioinnin osalta, mutta päätti jälleen olla myöntämättä kantajalle ylennyspisteitä vuodelta 2002. Kanteessaan kantaja riitauttaa tämän viimeksi mainitun päätöksen sekä päätöksen olla ylentämättä häntä vuoden 2003 ylennyskierröksellä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa ilmeiseen arviointivirheeseen ja väittää, että päätös, jolla hänelle ei myönnetty ylennyspisteitä, ei ole johdonmukainen arviointikertomuksessa esitettyjen selvitysten ja arvioinnin kanssa. Hän väittää myös, ettei vastaaja ole vertaillut hänen ansioitaan toimielimen kaikkien niiden virkamiesten ansioihin, jotka tavoittelivat samaa ylennystä, vaan ainoastaan kantajan yksikön virkamiesten suhteen, millä rikotaan henkilöstösääntöjen 45 artiklaa sekä yhteisöjen tuomioistuimen ylennyksistä tekemän päätöksen liitteessä olevaa 8 kohtaa. Kantaja väittää lisäksi, että ylennyskomitean lausunto on sääntöjenvastainen, koska kontradiktorista menettelyä ei ole noudatettu ja puolustautumisoikeuksia on loukattu.

Ylentämättä jättämistä koskevan päätöksen osalta kantaja väittää, että hänen arviointinsa ei millään tavoin oikeuta hänen urakehityksensä jäädyttämistä, varsinkaan, koska arviointikertomuksessa hänen osaltaan esitetyt moitteet ovat epämääräisiä ja perustelemattomia.

Hoechst AG:n 25.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-161/05)

(2005/C 155/53)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Hoechst AG, kotipaikka Frankfurt am Main (Saksa), on nostanut 25.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana ovat asianajajat M. Klusmann ja U. Itzen

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 17.2.2005 tehdyn komission päätöksen 2 ja 3 artiklan kantajaa koskevin osin,
- toissijaisesti pienentää asianmukaisesti riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa vahvistetun sakon määrää,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

19.1.2005 tekemässään riidanalaisessa päätöksessä C(2004)4876 lopull. komissio toteaa, että kantaja ja eräät toiset yritykset ovat rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa (joka on 1.1.1994 lähtien ollut ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohta), koska ne ovat jakaneet määrällisiä kiintiöitä ja asiakkaita, sopineet hinnankorotuksista, ottaneet käyttöön korvausjärjestelmän, vaihtaneet keskenään myyntimääriä ja hintoja koskevia tietoja, osallistuneet säännöllisiin kokouksiin ja olleet muuten yhteydessä keskenään sopiakseen edellä mainituista rajoituksista ja soveltaakseen niitä. Tämän rikkomisen vuoksi kantajalle määrättiin sakko.

Kantaja esittää kanteensa tueksi seitsemän kanneperustetta. Ensinnäkin se toteaa, ettei sille voida määrätä sakkoa oikeudellisin perustein, koska kyseessä oleva yritys on purettu ja sittemmin myyty.

Toiseksi se vetoaa siihen, että sakon määrääminen on kiellettyä silloinkin, jos kantajan katsotaan olevan vastuussa sakon maksamisesta, koska sakosta vapautusta anovan yhtiön emoyhtiöksi tulleele yhtiölle myönnettiin vapautus sakosta, mutta ei kantajalle sen aikaisempana emoyhtiönä. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei ole olemassa oikeudellisia perusteita tällaisen eron tekemiseksi.

Kolmas kanneperuste koskee sakon määräämistä. Kantajan mielestä sille olisi pitänyt sakkojen lieventämistä koskevan vuoden 1996 säännösten nojalla myöntää 10 prosentin alennus sakoista, koska se ei ollut kiistänyt niitä olennaisia tosiseikkoja, joihin komissio perusti syytöksensä.

Kantaja väittää lisäksi, että sakon perusmäärä on vahvistettu absoluuttisesti ja suhteellisesti virheellisessä suhteessa ja epäasianmukaisesti, kun otetaan huomioon komission yleinen päätöskäytäntö.

Viidenneksi kantaja väittää, ettei sakon määrän lisäämiseksi voida ottaa huomioon aikaisempia menettelyjä, joihin on konkreettisesti viitattu, ja se vetoaa toissijaisesti *ne bis in idem* -periaatteeseen.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei sille ollut annettu oikeutta tutustua asiakirjoihin ja että sen kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kertomus oli törkeän lainvastainen, ja lopuksi se kiistää kieltomääräyksen lainmukaisuuden.

Bundesverband deutscher Banken e.V.:n 27.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-163/05)

(2005/C 155/54)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Bundesverband deutscher Banken e.V., Berliini, on nostanut 27.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat H.-J. Niemeyer ja K.-S. Scholz, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa vastaajan 20.10.2004 tekemän päätöksen asiassa C(2004) 3931 lopullinen korj., Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on nostanut kanteen komission 20.10.2004 asiassa C(2004) 3931 lopullinen korj. tekemää päätöstä vastaan, joka koskee Saksan liittotasavallan Landesbank Hessen-Thüringen Girozentralelle (jäljempänä Helaba) antamaa tukea. Riidanalaisessa päätöksessä komissio katsoi muun muassa, että luopuminen 0,3 %:n suuruisesta kohtuullisesta vuosittaisesta korvauksesta Hessenin osavaltion Helaballe siirtämän pääoman osalta on yhteismarkkinoille soveltumaton tuki.

Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös on seuraavilla perusteilla EY 87 artiklan 1 kohdan vastainen:

- komissio on markkinoilla tavanomaista korvausta arviooidessaan ottanut perustaksi väärän arviointijakson ja näin ollen soveltanut virheellisesti markkinataloussijoittaja –arviointiperustetta
- siirretyn pääoman oikeudellinen ja taloudellinen luokittelu on virheellinen
- korvauksen osalta merkityksellisen pääomapohja on määritetty virheellisesti
- komissio on määrittänyt Helaba-pääomasta maksettavan kohtuullisen korvauksen virheellisesti.

Kantaja esittää edelleen, että riidanalainen päätös on kumottava, koska päätöksessä rikotaan EY 253 artiklassa säädettyä perusteluvollisuutta. Kantaja väittää, että Helaban jälleenrahoituskustannusten vähentäminen kokonaisuudessaan pääoman puuttuvan likviditeetin vuoksi tehtiin ilman riittäviä perusteluita. Tämä jälleenrahoituskustannusten vähentäminen on kantajan mukaan EY 87 artiklan 1 kohdan vastainen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa avoimen kilpailun EPSO/A/1/03 valintalautakunnan tekemän päätöksen, jolla hänet jätettiin kirjaamatta varallaololuetteloon sellaisten avustavien hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseksi, jotka ovat Kyproksen tasavallan kansalaisia.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että valintalautakunnan kokoonpanolla loukattiin syrjintäkiellon periaatetta, että hakijoiden lopullisella valinnalla ei noudatettu kilpailuilmoituksessa asetettuja edellytyksiä ja että valintalautakunta ylitti toimivaltansa rajat, kun se hyväksyi hakijoita, joilla on oikeustieteellinen loppuputkinto, kilpailuun, joka järjestettiin julkishallinnon alalla. Kantaja väittää myös, että hänen valituksensa hylkäämisestä tehtyä päätöstä ei ole perusteltu.

Neophytos Neophytou 21.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-165/05)

(2005/C 155/55)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Neophytos Neophytou, kotipaikka Bryssel (Belgia), on nostanut 21.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on S. Pappas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoo riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Borax Europe Ltd:n 29.4.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-166/05)

(2005/C 155/56)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Borax Europe Ltd., kotipaikka Guildford (Yhdistynyt kuningaskunta), on nostanut 29.4.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat lakimiehet D. Vandermeersch ja K. Nordlander.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo 21.2.2005 tehdyn komission päätöksen SG/B/2/IS/md D(2005) 1644
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan esittämät oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, jotka on esitetty asiassa T-121/05.

Suomen tasavallan 6.5.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-177/05)

(2005/C 155/57)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

Suomen tasavalta on nostanut 6.5.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat valtioneuvoston Tuula Pynnä ja valtioneuvoston sijainen Alice Guimaraes-Purokoski.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa komission päätöksen, joka sisältyy 28.2.2005 päivättyyn komission budjettipääosaston pääjohtajan Suomen pysyväle edustajalle Euroopan unionissa osoittamaan kirjeeseen sekä tämän päätöksen vahvistavaan komission budjettipääosaston pääjohtajan Suomen pysyväle edustajalle Euroopan unionissa osoittamaan 25.4.2005 päivättyyn kirjeeseen ja jossa komissio kieltäytyy aloittamasta Suomen kanssa neuvotteluita komission EY 226 artiklan mukaisessa rikkomusasiassa 2003/2180 Suomelta vaatimien taannehtivien tullien ja niille maksupäivään saakka kertyneiden viivästyskorkojen ehdollisesta maksusuorituksesta ja
- 2) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission budjettipääosaston pääjohtaja Romero osoitti Suomen pysyväle edustajalle Euroopan unionissa 28.2.2005 päivätyn kirjeen. Kirjeessä komissio ilmoittaa kieltäytyvänsä aloittamasta neuvotteluita komission EY 226 artiklan mukaisessa rikkomusmenettelyssä 2003/2180 asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000⁽¹⁾ nojalla Suomelta vaatimien taannehtivien tullien ja niille maksupäivään saakka kertyneiden viivästyskorkojen ehdollisesta maksusuorituksesta. Komissio vahvisti tämän päätöksen komission budjettipääosaston pääjohtajan Suomen pysyväle edustajalle Euroopan unionissa osoittamalla 25.4.2005 päivättyllä kirjeellä.

Suomi katsoo, että komissio on tehdessään riidanalaisen päätöksen rikkonut EY 230 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla perustamissopimusta tai sen soveltamista koskevaa oikeussääntöä

— kieltäytyessään EY 10 artiklasta seuraavan lojaalin yhteistyön periaatteen ja yhteisöjen tuomioistuimen ehdollista maksusuoritusta koskevan oikeuskäytännön vastaisesti aloittamasta neuvotteluita komission rikkomusmenettelyssä 2003/2180 asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 nojalla Suomelta vaatimien taannehtivien tullien ja niille maksupäivään saakka kertyneiden viivästyskorkojen ehdollisesta maksusuorituksesta ja

— jättäessään EY 253 artiklan vastaisesti perustelematta kielteisen päätöksensä.

Neuvotteluista kieltäytyminen johtaa siihen, että Suomi ei voi maksaa ehdollisesti komission rikkomusmenettelyssä 2003/2180 asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 nojalla Suomelta vaatimia taannehtivia tulleja viivästyskorkoineen ja samalla varmistuen siitä, että rikkomusmenettelyssä 2003/2180 riidanalaiset oikeuskysymykset saatetaan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000, annettu 22 päivänä toukokuuta 2000, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta, EYVL nro L 130, 31.5.2000, s. 1.

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 5.5.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-178/05)

(2005/C 155/58)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on nostanut 5.5.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on C. Jackson, jota avustaa Barrister M. Hoskins.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- yhdistää tämän kanteen käsiteltäväksi yhdessä Yhdistyneen kuningaskunnan 11.4.2005 EY 230 artiklan nojalla nostaman sen kanteen kanssa, jossa vaaditaan kumoamaan komission 1.2.2005 päivätyssä kirjeessä oleva päätös olla ottamatta huomioon muutettua kansallista jakosuunnitelmaa
- kumoo 12.4.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 1081 lopullinen, joka koskee Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla esittämää ehdotettua muutosta kansalliseen jakosuunnitelmaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksista
- velvoittaa komission korvaamaan Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhdistynyt kuningaskunta esitti 30.4.2004 väliaikaisen kansallisen jakosuunnitelman komissiolle kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.

Komissio teki 7.7.2004 päätöksen K(2004)2515/4 lopullinen, joka koski Yhdistyneen kuningaskunnan direktiivin 9 artiklan 3 kohdan mukaista kansallista jakosuunnitelmaa.

Väliaikaisessa kansallisessa jakosuunnitelmassa mainittujen toimien päättämisen jälkeen Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti komissiolle 10.11.2004 haluavansa muuttaa väliaikaista kansallista jakosuunnitelmaa näiden töiden tulosten huomioon ottamiseksi.

Riidanalaisessa päätöksessään komissio katsoi, että Yhdistyneen kuningaskunnan komissiolle 10.11.2004 esittämää ehdotettua kansallisen jakosuunnitelman muutosta, jota päivitettiin viimeksi 18.2.2005, ei voida hyväksyä, koska se merkitsi päästöoikeuksien kokonaismäärän korottamista 19,8 miljoonalla hiilidioksiditonilla.

Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että päätelmä, jonka mukaan ehdotusta ei voida hyväksyä, on lainvastainen ja se on kumottava.

Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että riidanalainen päätös on lainvastainen seuraavilla perusteilla:

- komissiolle ei ollut oikeutta pitää riidanalaisessa päätöksessä Yhdistyneen kuningaskunnan väliaikaista kansallista jako-

suunnitelmaa lopullisena, kun otetaan huomioon kansallisen jakosuunnitelman ehdot

- komissio oli velvollinen ottamaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan kansalliseen jakosopimukseen tekemät muutokset niin pian kuin mahdollista, jotta Yhdistyneellä kuningaskunnalla oli mahdollisuus täyttää sille direktiivissä säädetyt velvollisuudet
- komission päätös K(2004)2515/4 lopullinen ei voi estää tai rajoittaa direktiivin liitteen III 9 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa vaadittujen yleisön esittämien huomautusten huomioon ottamista, ja jäsenvaltion on yleistä keskustelua seuraten voitava vapaasti ehdottaa mitä tahansa tarpeellisia muutoksia
- komission päätöksen C(2004)2515/4 lopullinen 3 artikla mahdollistaa sen, että Yhdistynyt kuningaskunta voi esittää komissiolle mitä tahansa muutoksia mukaan lukien muutokset, joista seuraa jaettujen päästömäärien korottaminen.

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

Stradeblu s.r.l:n 6.5.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-179/05)

(2005/C 155/59)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Stradeblu s.r.l., toimipaikka Cagliari, edustajanaan asianajaja Alberto M. Rossi, on nostanut 6.5.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kanteessa vaaditaan kumoamaan Italian Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar ja Toremar –nimisille merenkulkuyhtiöille (Gruppo Tirrenia) myöntämistä valtiontuista 16.3.2004 tehty päätös (2005/163/EY) ja erityisesti sen 1 artikla, jossa todetaan, että ”jollei 2 kohdasta muuta johdu, Italian Adriaticalle 1.1.1992 korvauksena julkisen palvelun tarjoamisesta myöntämät tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti”.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- 1) kumoaa riidanalaisen päätöksen ja erityisesti sen 1 artiklan, jossa hyväksytään (tuolloiselle) Adriaticalle (nykyisin Tirrenia di Navigazione S.p.A.) Genovan (Voltri) ja Palermon (Termini Imerese) väliselle reitille myönnetyt tuet;
- 2) määrää, että Adriatican (ja 26.7.2004 lukien Tirrenia di Navigazione S.p.A:n) Genovan (Voltri) ja Palermon (Termini Imerese) välisellä reitillä tarjoamaa kuljetuspalvelua varten lainvastaisesti saamat tuet on palautettava;
- 3) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne koskee Italian Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar ja Toremar –nimisille merenkulkuyhtiöille (Gruppo Tirrenia) myöntämistä valtiontuista 16.3.2004 tehtyä päätöstä⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklaa, jossa todetaan, että ”jollei 2 kohdasta muuta johdu, Italian Adriaticalle 1.1.1992 korvauksena julkisen palvelun tarjoamisesta myöntämät tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti”.

Kantaja toteaa vaatimustensa tueksi, että riidanalainen päätös ja Italian Tirrenia di Navigazione S.p.A:lle myöntämästä tuesta tehty päätös nro 2001/851/EY ovat ristiriitaisia. Tuossa päätöksessä vastaaja otti huomioon sen, että Italian viranomaiset sitoutuivat lakkauttamaan Tirrenian Genovan (Voltri) ja Palermon (Termini Imerese) välisellä reitillä tarjoamat palvelut, tulevana viisivuotiskautena, sillä seurauksella, ettei kyseistä reittiä enää otettaisi huomioon laskettaessa tarjotusta julkisesta palvelusta suoritettavaa korvausta. Samassa päätöksessä todettiin lisäksi, että yksityisen toimijan edellä mainitulla reitillä tarjoamilla palveluilla voidaan täyttää valtion kanssa tehdyissä sopimuksissa määrätyt, kapasiteettia ja tiheyttä koskevat edellytykset.

Kanteen kohteena olevassa päätöksessä komissio sitä vastoin:

- ei määrää mitään toimia sen seurauksena, että Italian viranomaiset eivät ole noudattaneet velvoitetta, johon ne ovat virallisesti sitoutuneet vastaajan suhteen palvelun lakkauttamiseksi kyseisellä reitillä;
- toteaa, että samalle Voltrin ja Termini Impresen reitille, jota Adriatica on aina liikennöinyt kilpaillen muiden yksityisten

toimijoiden kanssa, voidaan myöntää tukea siltä osin kuin ”tällaisten toimijoiden tarjonnan ei voida katsoa vastaavan Adriatican toimintaa säännöllisyyden, tiheyden ja alustyyppin osalta Italian viranomaisten julkisista palveluista tekemässä sopimuksessa määräämien edellytysten mukaisesti” (päättöksen 103 kohta).

Lopuksi kantaja vetoaa riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuteen ja ristiriitaisuuteen sekä asetuksen N:o 3577/92 rikkomiseen⁽²⁾.

⁽¹⁾ Italian Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar ja Toremar –nimisille merenkulkuyhtiöille (Gruppo Tirrenia) myöntämistä valtiontuista 16.3.2004 tehty komission päätös (2005/163/EY) [tiedoksiannettu numerolla C(2004) 470] (EUVL L 53, 26-2-2005, s. 29).

⁽²⁾ Palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa 7 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3577/92 (EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7).

Italian tasavalta 3.5.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-185/05)

(2005/C 155/60)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta on nostanut 3.5.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on avvocato dello stato Maurizio Fiorilli.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa henkilöstön ja hallinnon pääosaston päätöksen käytettävistä kielistä — 29 artiklan 2 kohdan mukaiset julkaisut — EUR-25 virat, joka tehtiin 1678:nnessa hallinto- ja talousarviokokouksessa 10.11.2004

— Kumooa kilpailuilmoituksen (Directorate-General OLAF Publications of a vacancy for a Director-General (grade A*15-16), joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 9.2.2005 (C 34 A, s. 3).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella riitautetaan

— Henkilöstön ja hallinnon pääosaston päätös käytettävistä kielistä (29 artiklan 2 kohdan mukaiset julkaisut — EUR-25 virat), joka tehtiin 1678:nnessa hallinto- ja talousarviokokouksessa 10.11.2004, siltä osin kuin sen mukaan ilmoitus avoimista johdon viroista julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ainoastaan saksaksi, englanniksi ja ranskaksi

— Kilpailuilmoitus (Directorate-General OLAF Publications of a vacancy for a Director-General (grade A*15-16), joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 9.2.2005 (C 34 A, s. 3). Tätä ilmoitusta ei julkaistu italian kielellä.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi, että

1. Riitautetuilla toimilla kyseenalaistetaan yhteisön oikeuden olennainen periaate, jonka vaaliminen on ensisijaisesti jäsenvaltioiden tehtävä. EY 290 artiklan nojalla on selvää, että yhteisön toimielinten on käytettävä toimivaltaansa kielellisen monimuotoisuuden periaatetta noudattaen. Kielellisen monimuotoisuuden vaatimuksen noudattaminen on yksi jäsenvaltioiden kansallisen ominaislaadun olennaisista osatekijöistä, kuten EY 12 ja EY 148 artiklasta sekä EU 6 artiklan 3 kohdasta ilmenee. Erityisesti EY 12 artiklassa vahvistetaan yhteisön oikeuskäytännön mukaisesti yhteisön oikeuden yleinen periaate nimenomaisena ilmauksena yhdenvertaisuuden yleisestä periaatteesta. Tämä periaate kuuluu yhteisön oikeuden perustavanlaatuisiin periaatteisiin.

2. Komission virkoja koskevien kilpailuilmoitusten julkaiseminen vain kolmella kielellä, vaikka ne vuoteen 2004 asti oli julkaistu kaikilla yhteisön virallisilla kielillä, merkitsee paitsi asetuksen (ETY) N:o 1/1958 rikkomista, myös komission työjärjestyksen 18 artiklan viimeisen kohdan ja virkamiesten henkilöstösääntöjen 1d artiklan ja 27 artiklan rikkomista, kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon loukkamista ja kielellisen monimuotoisuuden turvaamisen periaatteen loukkamista.

Asian T-237/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2005/C 155/61)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 11.4.2005 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-237/99, BP Nederland V.O.F., BP Direct V.O.F. ja Actomat B.V., joita tukee Alankomaiden kuninkaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 20, 22.1.2000.

Asian T-163/02 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2005/C 155/62)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 26.4.2005 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-163/02, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 191, 10.8.2002.

III

(Tiedotteita)

(2005/C 155/63)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 143, 11.6.2005

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 132, 28.5.2005

EUVL C 115, 14.5.2005

EUVL C 106, 30.4.2005

EUVL C 93, 16.4.2005

EUVL C 82, 2.4.2005

EUVL C 69, 19.3.2005

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
